Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

H.

4

ÅRSSKRIFT 1997

Glamsbjerg Fri- og Efterskole

ÅRSSKRIFT
1997

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Dag og dåd er kæmperim

Indhold:

Siden sidst 7
Glamsbjerg Fri- og Efterskole fylder 100 år den 1. maj 1998 9
Glamsbjerg Fri- og Efterskole - en skole i udvikling 10
Tale ved Magda og Johns 25 års jubilæum - 1.4.97 12
Tale ved Annelise Billes afsked 14
Tale ved Else Langes 25 års jubilæum - 15.8.97 16
Årets gang i Lydpotten 18
Udgåede elever juni 1997 40
Efterskoleholdet 1996/97 43
Elevforeningen 46
Breve fra tidligere elever 52
Skolens medarbejdere 78
Skolens bestyrelse 80

Korrektur: Niels Jørgen Mortensen
Renskrift: Tine Kristensen
Lay-out og fotos: Mette Mule
Tryk: Barlebo Bogtryk, Glamsbjerg

SIDEN SIDST

På denne plads skal som sædvanlig berettes om nyhederne inden for personale og bygninger.

På personalesiden er der sket en del, dog - og heldigvis - ikke så meget som i året før. Den 1. februar 1997 søgte Poul Svendsen orlov fra sin lærerstilling hos os for at afprøve muligheden som lærer på Odense Socialpædagogiske Seminarium. Det nye job bekom Poul Svendsen godt, og han søgte derfor sin afsked pr. 31.7. Det næste der skete, var det i og for sig forventelige, at Kirsten Nørholm sagde sin køkkenlederstilling fra efter endt barselsorlov i midten af februar måned. Bosiddende på Tåsinge med mand og et spædbarn forenet med et arbejdsliv som køkkenleder på en efterskole er for svært selv for en robust type som Kirsten. Stillingen som køkkenleder blev slået op og mellem mange kvalificerede ansøgere faldt valget på Charlotte Nielsen, som i forvejen var ansat som vikar for Kirsten, og Charlotte er altså nu i fast stilling som køkkenleder, og det var et godt valg. Charlotte er kok af uddannelse og af profession, og det har været med til at sætte et nyt og godt præg på køkkenets menu-kort. Charlotte er en faglig dygtig køkkenleder og med sit muntre væsen og robuste humør har hun det bedste forhold til alle, ikke mindst til efterskolens ungdom.

Den 1. april havde Magda og John Andersen, skolens populære pedelpar, 25-års jubilæum. Og den 1. august var det Else Langes tur. Begge jubilæer er omtalt andet steds i årsskriftet. Ved sommerferieafslutningen skete det, alle vidste skulle komme, men som ingen rigtig kunne fatte, nemlig at Annlise Bille, friskolens mangeårige børnehaveklasseleder, gik på pension. Også denne skelsættende begivenhed er omtalt efterfølgende.

I dette skoleår har Stenia Degas først barselsorlov og derefter forældreorlov, og fra starten af november dette år og til april 1998 tager Stenia med sin mand Jorge og deres børn på besøg i Brasilien, så hverken Stenia eller Jorge er med i skolelivet og skolens musikliv i dette skoleår, men de vender heldigvis begge tilbage til skoleåret 1998/99. Som afløser for Jorge har vi ansat en anden brasiliansk musiker, nemlig Solano de Carvalho som musiklærer i efterskolen og friskolens 8. - 10. klasse. Solano er gift med en Glamsbjergpige og deres datter Sonja går i friskolens 2. klasse. Solano er en meget alsidig musiker med en stor teoretisk universitetsuddannelse i musik bag sig. Solano befinder sig fint på skolen og har allerede her i de første måneder været med til at præge hele skolens musikliv med sin store faglige kunnen, så med Solano som afløser for Jorge har vi været mere end heldige. Som Annlise Billes afløser har vi ansat Tina Tofting, der i skoleåret 1996/97 var ansat som årsvikar i den anden børnehaveklasse, som omtalt i årsskriftet 1996. Tina Tofting er læreruddannet med linjefag i religion og håndarbejde. Men Tina vil hellere være børnehaveklasseleder, og sådan er det så blevet, men Tina har dog også et enkelt hold i linjefaget håndarbejde. Som afslutning på beretningen om personalet skal noteres at Vibeke Johansen, der var ansat som pædagogmedhjælper i fritidsordningen Solhuset i skoleåret 1996/97 fik andet job den 1. september. Vibeke søger ind på pædagogseminariet, men tager altså et år mere med praktisk arbejde inden for faget. I Vibekes sted har vi

ansat Gritt Bennedsen, 19 år. Gritt har været elev i friskolen og efter et år på idrætsefterskole og 3 år på gymnasium er hun altså nu for skoleåret 1997/98 ansat som pædagogmedhjælper - og det går hende fint.

Så vidt personalet, og så til bygningerne. Noget nybyggeri har vi ikke haft gang i, men vi er kommet godt i gang med at renovere efterskolens huse. I denne sommer blev hus 5 totalrenoveret, og resultatet er meget vellykket. I sommeren 1998 giver vi så hus 6 samme omgang, og derefter er det planen at renovere 2 huse ad gangen, og så til sidst hus 7. Der er som nævnt tale om en meget gennemgående renovering, der alt i alt for alle 7 huse vil beløbe sig til ca. 5 millioner kr. Men det er vigtigt, at vi har gode bosteder til efterskolens elever, så vi tager med fortrøstning fat på opgaven.

Søren Henriksen

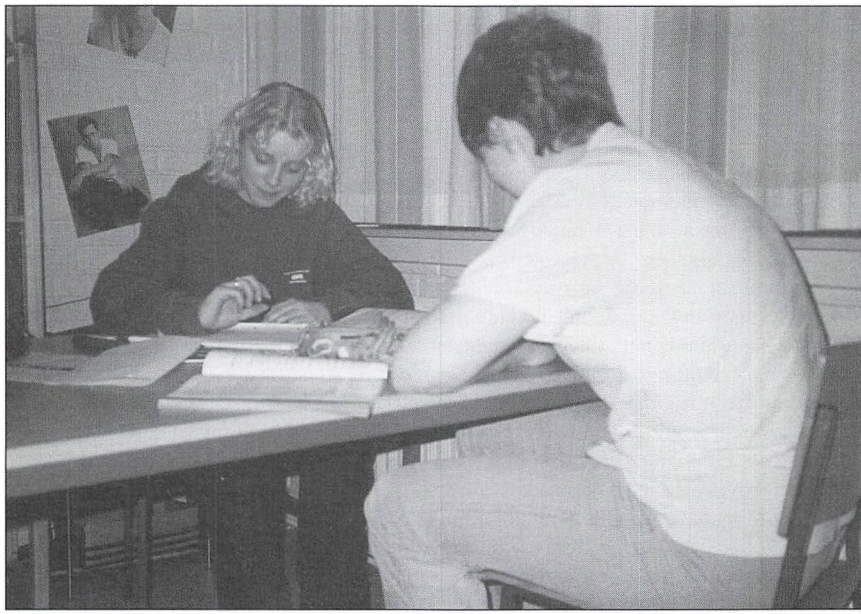

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLE FYLDER 100 ÅR DEN 1. MAJ 1998

Glamsbjerg Fri- og Efterskole startede sin skolevirksomhed den 1. maj 1898, og 100-året skal fejres med manér.

I ugen op til 100-års dagen har hele skolen emneuge om forløbet af de 100 år.

På selve jubilæumsdagen - fredag den 1. maj - skal vi have flagallé i byen. Dagen starter med fælles flaghejsning, og skolens børn og unge mennesker får fri kl. 12. – Kl. 13 - 16 er der reception med underholdning af kor- og musikelever.

Derudover vil der blive 3 store aftenfester med spisning og forskellige former for underholdning og musik:

Torsdag den 30. april er der fest for efterskolen og friskolens 8. - 10. klasse. – Fredag den 1. maj er der fest for friskolens børneskole og deres forældre. – Lørdag den 2. maj er der fest for indbudte gæster, skolekreds, personale og bestyrelse.

I forbindelse med fødselsdagen bliver der udgivet et skrift om de 100 år. Denne opgave er lagt i hænderne på historikeren Poul Skåning, tidligere lektor på gymnasiet i Glamsbjerg.

Derudover arbejdes der med forskellige projekter for et varigt minde om begivenheden, herunder en stensat bålplads oppe på marken ved Vikingehuset. Og endelig vil elevmødet den sidste lørdag i oktober 1998 også komme til at stå i 100-årets tegn.

Bestyrelsen har afsat 200.000 kr. til festligholdelsen med emneuge, festskrift, varigt minde og underholdning/musik.

Vi satser på at 100-året bliver en kraftig markering af en skole med humør, livskraft og overskud til at fortsætte sin virksomhed til glæde og gavn for egnens børn og landets ungdom.

Søren Henriksen

Glamsbjerg Fri- og Efterskole - en skole i udvikling

Den 1. maj 1998 fylder Glamsbjerg Fri- og Efterskole 100 år. I ugen op til den 1. maj vil skolen blive omdannet til et stort "100 års værksted". Der vil både blive set tilbage på datidens skolegang, hvordan det var at gå i skole for 100 år siden, og der vil blive gættet på, hvordan det vil blive at gå i skole om 100 år. Det hele slutter af med fester for alle - børn, forældre og øvrige der måtte have interesse i Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Det bliver en spændende uge med masser af oplevelser, som vi sent vil glemme. Herudover vil der blive etableret et minde til markering af 100 års dagen, og Poul Skaaning har skrevet en bog om Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Til et 100 års jubilæum er det relevant at kigge tilbage på, hvor vi kom fra og til at se på, hvor vi er i dag. Glamsbjerg Fri- og Efterskole ser jeg som en skole med meget faste traditioner, men samtidig en skole i udvikling. Der er ikke nogen af os, der kan se helt tilbage til skolens start, men vi ved, at mange af de tanker og ideer, der grundlagde skolen, stadig er en del af skolens værdier i dag.

Vi holder fast i den grundtvig/koldske tankegang om en fri skole, selvom vi til tider kan have en oplevelse af, at det kniber mere og mere med den frihed, vi bliver givet fra ministeriel side. Dønninger fra Tvind-sagen mærker vi også i Glamsbjerg. Vi ser ikke dette ensidigt som en begrænsning, men som en udfordring vi ønsker at tage op.

På Glamsbjerg Fri- og Efterskole foregår der til stadighed en udvikling af skolens liv med udgangspunkt i vort idegrundlag. Senest har vi haft et forløb omkring forældresamarbejde. Hvordan gør vi dette arbejde bedre? Hvad er forældrenes rolle på Friskolen? Der har i den forbindelse været drøftelser med lærerne, hernæst på forældremøder og den 1. oktober havde vi besøg af Peter Bach fra forældreorganisationen Skole og Samfund. Det har været et godt forløb, hvor der nu er sat en proces i gang, som jeg tror vil medføre, at vi får et større forældreengagement på skolen. Vi ønsker dette engagement, fordi vi er overbeviste om, at det bedste for vore børn er forældrenes interesse og deltagelse i det børnene foretager sig.

I efterskolen har der ligeledes været en udvikling i gang. I januar holdt efterskolelærerne og bestyrelsen en "visionernes dag", hvor der blev sat focus på efterskolens hverdag. Vi debatterede også den kendsgerning, at elevgrundlaget for efterskolen i disse år er stærkt dalende, samtidig med at antallet af efterskoler er steget meget. Der bliver kamp om eleverne, men vi har en god efterskole, hvor tidligere elever er den bedste reklame for skolen, så vi ser fortrøstningsfuldt på fremtiden.

I år har vi renoveret det første af elevhusene, som nu har 25 år på bagen. En renovering, som har været tiltrængt, efter at hundredvis af unge mennesker i deres bedste alder har benyttet husene. Renoveringen af de efterfølgende huse vil ske over de næste 3 år. Så om 3 år har vi nogle meget flotte elevboliger til de kommende efterskoleelever.

Kunsten i skolens udviklingsarbejde er dels at finde på nye ideer og tiltag til forbedring

af skolens hverdag, set i lyset af den virkelighed vi lever i, men også at forholde sig til de mange og gode ideer, der er sat i gang. Hvorfor gør vi, som vi gør? - og er det også brugeligt i dag?

Jeg ser Glamsbjerg Fri- og Efterskole som en god skole, der er inde i en rigtig god udvikling, og som jeg håber, at mange børn, forældre og lærere fortsat vil tage aktivt del i.

Jeg vil til sidst takke alle, der i 1997 på den ene eller anden måde var med til at føre Glamsbjerg Fri- og Efterskole et skridt videre mod de næste 100 år af skolens liv.

Frank L. Andersen,
Bestyrelsesformand

Tale ved Magdas og Johns 25 års jubilæum 1.4.97

Den 1. april 1972 blev Magda og John ansat som pedelpar på Friskolen. Den gang lå Friskolen inde på Skolevej, hvor VUC nu holder til.

Det var et større og meget gammelt bygningskompleks, som John fik ansvaret for - og kort efter ansættelsen gik skolen ydermere i gang med at bygge nyt herude på Krengerupvej - så der var, og der blev, meget at se til. Ikke mindst i de 2 år, hvor der blev drevet skole begge steder. Friskolen og realskolen og realkosteleverne blev inde på Skolevej, mens efterskolen flyttede ud på den åbne mark, hvor hele skolen så blev samlet fra august 1975.

Magda og John, I har gjort en bemærkelsesværdig indsats igennem alle årene. I er begge meget arbejdsomme - har begge evnen og viljen til at tage fat på en opgave - og så blive ved til den er løst. Igennem mange år stort set uden at holde ferie - næppe nok weekend, altid i gang et eller andet sted på skolen.

I er dertil meget dygtige inden for jeres felt. Den rengøringsstandard, I har sat for skolen - og som Conny nu også er blevet oplært i, er beundringsværdig høj. Det betyder meget for bygningernes standard i det hele taget - og endnu mere for sundheden hos alle os, der færdes i de omhyggeligt rengjorte rum.

Rengøring af bygninger og renholdelse af udenomsarealer er dels et spørgsmål om at sætte en standard - anlægge et niveau - og derefter med ildhu og flid at tage fat på arbejdet. Det kan ikke alle, men det kan alligevel en del af jer, der tilhører det, man kalder den gamle skole. Og det var sådan et par mennesker, Friskolen fik fat i for 25 år siden.

Det man ikke vidste - men hurtigt opdagede - var, at man i tilgift fik ansat en mand med stor interesse for og indsigt i tekniske sager. John er uddannet bager og konditor. - På en del af nutidens bagerposer reklameres der med håndværksbagere - og det er for at gøre opmærksom på - at på dette og hint bageri laves tingene fra grunden af - og ordentligt. Når jeg ser udtrykket håndværksbageren, tænker jeg altid på dig, John - fordi her er din profession jo - her er dit oprindelige faglige ståsted - og så er du dertil en rigtig håndværker, der behersker næsten alle bygningshåndværkernes faglige discipliner. Du kan det hele, og du kan det hele på et fagligt højt niveau. I en anden tid og under andre omstændigheder var det let at se dig som ingeniør inden for et meget bredt spektrum af fag. Du har ikke været i realskole eller på gymnasium, det kom kun de færreste, da du var ung - på teknikum langt mindre. Du er det man med et fint ord kalder autodidakt, selvlært som det hedder på dansk. Men din viden og din indsigt i tekniske forhold er meget stor. Jeg tror du er den på Vestfyn der samlet ved mest om energistyring. Du går ikke og praler med det, men vi er en del, der har opdaget det - og skolen har dagligt stort udbytte at have en mand som dig til at føre tilsyn med bygninger og udenomsarealer.

John har teknisk indsigt, og Magda har grønne fingre. Det er Magda, der hele tiden sørger for at Kærnehusets grønne hjørne passes og plejes, som var det hendes egen vindueskarm.

Magda og John, når en del af børnene mener, at det er jer, der ejer skolen, så har børnene set rigtigt. I er i hvert fald dem, der kender skolens fysiske rammer bedst, og I tar' hver dag vare derpå. Den indsats, som I gennem årene har ydet, og fortsat yder, er beundringsværdig og bemærkelsesværdig, og her på jeres jubilæumsdag, er der en oplagt lejlighed til at sige jer tak derfor - samtidig med at vi alle kan glæde os over, at vi og dermed skolen fortsat har jer en del år endnu.

Til sidst skal jeg nævne noget, som ikke har så meget med jeres ansættelsesforhold som pedelpar at gøre, men som siger meget om jer som personer, nemlig jeres store hjælpsomhed over for alle I kommer i berøring med, herunder også over for Ditte og mig og vores familie med børn og børnebørn og vores forældre med. John og Magda - I har hjulpet os og dem med mangt og meget, både med råd og dåd. I har både som arbejdskammerater og venner været enestående.

Tak for det hele. Og tillykke med jubilæet.

Søren Henriksen

Tale ved Annlise Billes afsked - lørdag den 21.6.97

Vi er samlet her for at slutte et skoleår af. Det har vi gjort så ofte før - og det skal de fleste af os gøre mange gange endnu. Men altså ikke alle. For Annlise Bille er det ikke alene sidste skoledag, men også den allersidste skoleafslutning. Annlise Bille har valgt at gå på pension efter dette skoleår.

Annlise Bille har været børnehaveklasseleder på friskolen i 35 år, og det er det, man sædvanligvis kalder en menneskealder. I 1962 startede Annlise Bille som børnehaveklasseleder, og den gang lå Friskolen inde på Skolevej. Annlise var ikke alene friskolens første børnehaveklasseleder, men også den første af slagsen på Fyn. Den gang hed du ikke Annlise - men fru Bille - dit fornavn er først blandt børn og forældre blevet hæftet på dig i forbindelse med det danske skolevæsens kulturrevolution i slutningen af 70-erne og starten af 80-erne. Hvor titler og hr. og fru blev erstattet af fornavne, og hvor alle uanset alder blev dus. Titlen børnehaveklasseleder - er jo ret flot - men har det meste af tiden alligevel dækket over en ret ringe løn. Det havde nok været bedre, hvis du og de andre børnehavepædagoger, der gik ind i skolerne - var blevet kaldt børnehaveklasselærere - så havde det været svært igennem så mange år at aflønne dig og dine kolleger så meget ringere end de andre lærere. Men sådan er der så meget, når man begynder at tænke over tingene. Du har altid været glad for dit arbejde med børnene, og har aldrig brokket dig over lønnen.

Men ord har liv, og ord skaber ofte det, de nævner. Og således også i din situation, Annlise. For du har i hvert fald i al den tid - jeg har kendt dig - ikke alene været lærer i børnehaveklassen, men også leder i Kridthuset. Og begge funktioner har du løst på fornem vis.

En hel generation af egnens småfolk har igennem dig haft det første varme og tillidsvækkende møde med friskolen, og for de fleste blev du gennem hele børneskoletiden det faste midtpunkt, som blev opsøgt dels for den daglige hyggesnak, men også ofte når verden fra tid til anden gik et barn imod. Så lige en tur over til dig - som de kendte og holdt af - og som altid var til at finde og altid til stede og altid med tid. Annlise ovre i Kridthuset. Annlise, du har stor livserfaring - og du er med din gode forstand og dit varme hjerte - blevet klog på mange sager. Da du også er væverske og som sagt en klog kone, så er det nærliggende at se dig som en moderne norne. Med dit nærvær kommer du af de 3 norner nok tættest på Verdande, der snor den stærke, livsbekræftende og tilstedeværende nutidstråd.

Når man er som du, og har din kløgt, dit varme væsen og dit robuste humør. - Hvem kan slå Annlise af pinden eller ud af kurs? - og dertil bliver i 35 år på posten - så kan det ikke undgås, at man bliver en institution på stedet. Og det er du blevet på Friskolen. Ikke alene som det livsnære midtpunkt for småbørnene, men også som leder af et blomstrende samarbejde mellem Kridthuslærerne. Siden du for 22 år siden flyttede ind i Kridthuset, har du været foregangskvinde i det tværfaglige samarbejde, der har foregået hele tiden - og som nu er blevet moderne og taget i brug alle andre steder også, under navnet indskoling.

Du har taget initiativ - og du er gået foran - og med dig som ubestridt, nærmest kåret førstedame i Kridthuset - har du og dine skiftende samarbejdspartnere igennem årene givet Kridthusbørnene flotte og spændende oplevelser i tilgift til hverdagens trygge sysler.

Hele tiden - og gennem alle årene - har du været det trygge og samlende midtpunkt - især og først og fremmest for børnene, men i høj grad også for dine kolleger, som alle har kunnet øse af din store erfaring med og viden om børn og friskole.

Men også for friskolens forældre har du været et menneske, der har haft stor betydning i og for deres daglige liv med børnene. Du har altid nydt stor tillid blandt friskolens forældre. Også for dem, har du altid været let af få fat i - og dermed har I i et tillidsfuldt samarbejde fået løst de mange små og store problemer som til alle tider forekommer i børnefamiliernes travle hverdagsliv.

Det arbejdsliv - som jeg roligt tør tegne som en livsgerning - du nu afslutter som børnehaveklasseleder på Glamsbjerg Friskole har på alle måder været bemærkelsesværdigt - fortjenstfuldt - og efterlevelsesværdigt.

Med vores fornuft og forstand ved vi godt - at vi siger farvel til dig i dag, Annlise, men fattet har i hvert fald ikke jeg - at du ikke kommer igen efter ferien - og låser op til friskolens skolestuer - og tager imod børnene i Kridthuset noget før kl. 8 - og altså fortsætter, som du nu har gjort i en menneskealder. Men vi må jo få det lært - og se og få kendsgerningen ind under huden.

Tak for de mange års altid loyale, solide og smukke indsats for Glamsbjerg Fri- og Efterskoles børneskole. Vi vil komme til at savne dig, Annlise.

Held og lykke med de arbejdsfrie år, der nu ligger og venter på dig.

Søren Henriksen

Tale ved Else Langes 25-års jubilæum. 15.8.97

Den 1. august 1972 blev Else Lange ansat som lærer på Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Den gang lå friskolen inde på Skolevej, men man var nået meget langt med planerne om at flytte i hvert fald efterskolen ud på den åbne mark på Krengerupvej, og allerede året efter begyndte efterskolen herude.

Kære Else.

Dine fag var den gang som nu tysk, dansk og specialundervisning. I de første mange år havde du langt den overvejende del af dit undervisningsarbejde i friskolen som klasselærer med dansk, kristendomskundskab og billedværksted eller formning som det hed den gang og derfør igen tegning. Faget regning var også dit gebet i børneskolen, og så hele tiden med et eller flere tyskhold i friskolens overbygning. Her i de senere år har du forskudt dine aktiviteter til efterskolen, men stadigvæk med tysk og dansk samt specialundervisning som det bærende faglige fundament, og på det sidste er du så blevet skolebibliotekar, en funktion som du trives fint med, og som passer godt til din store kærlighed til dansk litteratur og din velkendte ordenssans og dit talent for registrering.

De menneskelige ressourcer, du trækker på i dit lærerarbejde og som bibliotekar, er din klarhjernethed og dit robuste humør. Du har ikke altid haft det lige let, men du lader dig ikke gå på. Du er og har aldrig været i tvivl om kvaliteten af dit skolearbejde, og selv om det for at bruge et af dine egne indtryk undertiden har været trælst - så er du aldrig blevet slået af pinden. Jeg husker ikke, at du på noget tidspunkt har været sygemeldt - heller ikke i de perioder, hvor du har døjet med ryg og syn. Else, du er gjort af godt stof, du er for at bruge en ungdomsbenævnelse meget sej, noget af det sejeste, jeg har mødt inden for den danske skoleverden. Din robusthed og sejhed og grundlæggende gode humør har så også ført det meget positive med sig, at du runder dit 25-års jubilæum på Glamsbjerg Fri- og Efterskole i fin stil.

Det er i øvrigt tankevækkende så ofte vore veje har krydsedes. Første gang var da jeg var ansat som lærervikar på Kappelborgskolen i Skagen, jeg var færdig med militærtjenesten, og i stedet for at tage arbejde ved mit fag på Fiskeauktionen søgte jeg vikarjob på skolen. Vi var en stor gruppe vikarer den gang i starten af 60'erne, og du tilhørte en mindre gruppe af nyuddannede lærere - alle sammen frie fugle, med de dertilhørende fester. Jeg tog derefter på seminarium i Skive og vore veje skiltes. Næste gang jeg løb på dig var i Grønland, hvor Ditte og jeg var på vej sydover med det gode skib Umanak. Der mødte vi dig på skibet og nede i din kahyt blev vi præsenteret for det hold tvillinger, som du og Bendt havde lagt jer til i Umanaks vintermørke. Du var glad og forståelig stolt over Klaus og Mette. Jeg mener at huske, at du brugte ordet "mine guldklumper" om dem. Og når jeg og mange andre af de tilstedeværende husker deres tid som elever i friskolen, kan vi kun give dig ret. Skagen og Grønland. Og så minsandten, da Ditte og jeg troppede op som det

unge uprøvede forstanderpar i sommeren 1975 - var du også her. Sammenhængen er svær at se, men sådan er vel de fleste menneskers liv: Præget af sære tilfældigheder. Men nu ikke flere nostalgiske tilbageblik. Som jeg nævnte før runder du dit 25-års jubilæum på Glamsbjerg Fri- og Efterskole i fin stil i en kombination af fag og funktioner, som du trives med: biblioteket, efterskolens tilsynsarbejde, ekstra dansk med de store elever i friskole og efterskole og med et enkelt hold i dit hovedfag: tysk.

Hjertelig tillykke med jubilæet.

Søren Henriksen

Årets gang i Lydpotten

Musikcafé

Mandag den 23. september løb årets første musikcafé af stablen. På det tidspunkt var bladene på træerne begyndt at skifte farve, og svampe skød op af jorden, så Lillekoret og et par andre sangfugle fra efterskolen sang: "Skoven er så underfuld". 3. klasse var også blevet inspireret af skoven, de havde skrevet en sang om en græshoppe, som de havde taget med hjem efter en tur i det grønne, og de kaldte den for Sigurd.

Trine, Sidsel og Katrine fra 5. klasse havde også været kreative og lavet deres eget aerobicnummer, som de stolt fremførte. Efterskolens kor havde også lagt mærke til, at efteråret kom snigende, så de sang bl.a. "Marken er mejet".

Til slut kom musikskolens marimbaorkester på scenen og sluttede arrangementet af med manér; pludselig tittede der en masse nye tilskuere frem i salen, hvor caféen blev holdt.

Drama i efterskolen

Drama-, musik- og billedkunstholdene viste i uge 41 stykket "Avisen".

Handlingen var lidt svær. Det drejede sig om to ældre mennesker, som sad og diskuterede en avis's indhold. De kom bl.a. ind på unges problemer med alkohol, hash, graffiti og racisme. Selv humoren fik de med i stykket, det viste de, da Steen & Stoffer pludselig dukkede op.

Sange havde de også med, og de blev meget flot akkompagneret af musikholdet, der selv havde komponeret musikken.

Avisens indhold blev gjort levende ved hjælp af små skuespil om hvert emne. Af denne grund skulle publikum bevæge sig rundt i salen, så der var ikke noget med stole. Desværre blev stykket af denne grund ret forvirrende, da der var for mange tilskuere i salen. Det var en skam, for man kunne se, at der var lagt et stort stykke arbejde i det.

Heldigvis blev stykket opført med succes samme aften.

Lørdag den 9. november spillede efterskolen stykket for deres forældre.

Cd-indspilninger med skolekor

Sidste år ved denne tid kørte Storekoret i en bus til Århus for at besøge studiet "Borsing Recording". Jorge Degas var i gang med at indspille sin solo-cd og ville gerne have børnekor på sin sambaversion af "I skovens dybe stille ro" bl.a. for at bibeholde det danske islæt i den gamle sang. Cd'en hedder "Violeiro" og er udgivet gennem det tyske pladeselskab "Hot Wire Records" og distribueres af EFA, der udover i Europa også sælges i USA. Cd'en kan bestilles hos Stenia og Jorge Degas og koster 150 kr.

Glamsbjerg Fri- og Efterskole kan nu være stolte over at have hele 2 cd-udgivelser bag sig; Lillekoret med cd'en og cd-romspillet "Pixeline" og nu også Storekoret med "Violeiro". Det er spændende for korene at være med i sådanne produktioner; man finder ud af, hvor svært det er at få det til at lyde godt, og at tingene ikke altid kan blive, som man selv gerne vil have det. I Pixeline-produktionen ville både Jorge Degas og Lasse & Mathilde gerne have haft mere indflydelse på selve musikken, men også de skulle kun aflevere det, de var bestilt til, nemlig sangen. Lillekoret leverede deres del meget flot, selvom de ikke havde haft spor mulighed for at øve sig før optagelserne. Det var godt at korene var i god træning, så de kunne springe ud i opgaven med kort varsel.

Læreren, læseplanen og den praktisk-musiske dimension – Synspunkt

Egentlig var det en utrolig simpel opgave. 5 forskellige plastikflasker med danskvand, forsynet med pris og deklaration. Alle der var til stede kunne straks se det geniale i ideen og vidste med det samme, hvad den skulle bruges til. Men det var ikke det samme, der foregik i deres hoveder.

Der var stor forskel på de ideer regnelæreren i første klasse fik, og de muligheder overbygningslæreren så. Men de var begge i gang med en praktisk-musisk proces, der gik ud på at undersøge de faglige muligheder, der var i danskvandene.

Præcis det samme kommer deres elever til i fremtiden. De vil blive præsenteret for en masse konkrete ting og abstrakte begreber, som de sammen med deres regnelærer skal udlede faglige discipliner og resultater af. Og de skal i fællesskab vælge arbejdsmetode, beskrivelsesmiddel, veksle mellem teori og praksis, give begrundelser, foretage undersøgelser, eksperimentere, formulere problemer, udvælge væsentligt (lige som dette blads læser!), samtale om matematikken, foretage sammenligninger, vurderinger og fortolkninger, beskrive sammenhænge, fordybe sig i udvalgte områder og foretage ræsonnementer.

Vi har været på kursus. Skolens lærere i faget regning/matematik har afholdt et såkaldt internt kursus med overskrifterne: "De nye læseplaner i regning/matematik og den praktisk-musiske dimension (i faget).

I disse nye læseplaner er et absolut hovedpunkt, at eleven og elevens virksomhed skal meget mere i focus. Vi skal i udstrakt grad væk fra lærerens rolle som tankpasseren, der fra tavlen fylder den endegyldige sandhed om de faglige termer på eleverne og over til et samarbejde, der tager udgangspunkt i den enkelte elevs evner og måde at lære på.

Her er begrebet "den praktisk-musiske dimension" nyttigt. Vendingen er tung og svært forståelig og burde erstattes med ord som "skabende" eller måske "selvformulerende virksomhed". Men det virker!

Motivation er et nøgleord i forbindelse med læring. Kan vi give eleverne rum og muligheder til, at de på egne betingelser oplever og udforsker "tallenes univers", så er chancen for en blivende lærdom stor. Derfor er et stort indhold af "selvformulerende virksomhed" i undervisningen essentiel.

Kritikken af de nye læseplaner er ikke udeblevet. Mange hævder, at indlæringen bliver ødelagt af: "Den manglende styring fra lærerside", "regnemaskinen på alle klassetrin", "-ingen færdighedsregning til afgangsprøverne" og meget mere. Det vil ikke påvirke os. Vi vil tage godt i mod de fleste elementer fra de nye planer, og vi kan ikke se, at de afholder os fra at: Lære eleverne de 4 regnearter, brøk/procent og den lille tabel, for nu at nævne de almindeligste færdigheder.

Stenia Degas - Mikael Date

Drama i mellemskolen – Skolekomedie

4. og 5. klasse viste i november et teaterstykke, som hed "Statuens hemmelighed". De havde forberedt sig i hele oktober og november måned, så da dagen, hvor de skulle have generalprøve, oprandt, var de selvfølgelig alle meget spændte.

Trods nerverne før stykket gik det hele som planlagt.

Eventyrets hovedperson var den smukke prinsesse Liv. Hun blev på et tidligt tidspunkt i historien bortført af den onde Morka. Som i alle andre eventyr var der også en helt, Hans. Nu da Liv var blevet bortført, savnede Hans sin barndomsveninde, så derfor vil han befri hende fra den onde Morka. Det førte til en masse udfordringer, bl.a. mødte han de smukke elverpiger, der dansede for ham, og heksen Kvæk som lokkede ham til at gå i den store sorte gryde. Grunden, til at Hans måtte gå i den sorte gryde, var for at hæve forbandelsen, som onde Morka havde kastet over Liv.

Nu er det Liv's tur til at redde Hans. Hun opsøger "Nattens dronning", som giver hende en saft, der kan redde Hans. Det hele endte lykkeligt, som det jo skal.

Konklusionen var, at det var et gennemført og meget flot stykke.

Tema: 4. klasse: Cykelfabrikken

Hele 4. klasse har været på en stor cykelfabrik.

Vi gik ned til bussen, hvor den ventede på os. Vi gik ind i den, og så kørte vi.

Da vi kom hen til cykelfabrikken, stod vi ud af bussen. Der stod nogle og ventede på os. De tog os med ind i kantinen og sagde, at vi skulle tage vores jakker af. De delte os op i to hold. Det ene hold gik, og da der var gået to minutter, gik det andet hold.

Da vi kom ned i selve fabrikken, så vi en hel masse maskiner. Damen, der viste os rundt, tog os først med hen til en maskine, der bukkede jern. Ved den maskine stod en mand. Hun tog os også med hen til en anden maskine, der lavede huller i nogle rør.

Da der var gået en halv time, havde vi set meget, men ikke nok. Vi havde kun set halvdelen af fabrikken. Men da vi var færdige, gik vi ind i cafeteriet, hvor vi skulle sætte os ned. Så kom de med kage og sodavand. Alle arbejderne kom også, for de skulle spise.

Da vi skulle hjem, var bussen ikke kommet, men den kom lidt efter, og vi gik ind i den.

Juleridag!

"Nu er det jul igen, og nu er det jul igen", sang lærerne med deres manglende morgenstemmer, da de kom ind og vækkede os. Uret viste, at kl. var 6.45. Vi fik besked på at møde fem minutter senere i pejsestuen med dyne og iklædt nattøj. "Hvorfor", spurgte vi. "Fordi det er den første december", lød svaret fra de morgenfriske lærere, som selv havde fundet juledresset frem. En kvik elev mente nu, at det var den første december. Hvilket læreren gav eleven ret i.

Ovre i pejsestuen ventede varm cacao og boller på os. Vi sang julesange og fik fortalt juleeventyr. Efter morgensang kl. 8.45 blev både Fri- og Efterskoleelever delt ud på de forskellige hold, der var bl.a. værksteder med trylledej, julerevy og juledekorationer.

Midt på formiddagen kom bageholdet rundt med æbleskiver, og musikholdet kom rundt og spillede og sang. Ved middagstid stoppede værkstederne, og efterskolen spiste som sædvanlig.

Om eftermiddagen var vi sammen over i husene, hvor vi lavede julepynt. Revyholdet øvede imidlertid videre på julestykket (som skal vises den 20. december for efterskolens elever og forældre).

Signe og Mette

Digte med femte

VINTER-DIGT.
VINTEREN ER KOLD
INDEN FOR ER DER DEJLIGT VARMT
NATTEN ER MØRK
TÅGEN LIGGER TÆT
ET VINDUE ER FROSSET TIL
RUDEN ER DUGGET

LAVET AF EMIL MØRKEBERG

Vejret er koldt
Isglat på fortovet
Nogle har lys i grantræerne
Træerne har rim
Endelig kommer der sne
Rigtig koldt

Skrevet af LEA

RJM (Den lille pige med svovlstikkerne)

Det var så koldt derude,
man hørte en ugle tude.
Det var i juletiden,
og det var længe siden,
hun havde smagt en juleand,
nu sad hun på en fortovskant.
Åh mormor mormor tag mig med,
du sagde, det var et pragtfuldt sted.
Til himlen er du taget bort,
nu har jeg kun en nat så sort.
Hun rejste sig forsigtigt op,
det gjorde ondt i hendes krop.
Hun strøg en lille stikke,
men den virkede ikke.
Så strøg hun 2 på samme gang
og hørte julens klokkeklang.
Så strøg hun 2 og 3 og 4,
og så var der ikke flere.
Pigen var så frygtelig træt,
og pludselig stoppede hun brat,
hendes krop sank langsomt sammen.
Hun stille lå i den kolde sne,
og kunne ikke mere se.
Da hun vågned' op igen,
sagde mormor, hej min ven.

Skrevet af Sidsel og
Sophie, 5. kl. '97

Tema:
Efterskolens dramauge
– Dramaugen!

I midten af november begyndte 5 af efterskolens elever at finde ud af, hvad skuespillet i januar skulle handle om. Kun een ting havde lærerne fastlagt på forhånd: At stykket skulle foregå i middelalderen. Det var fordi, at et stykke, som foregår i denne tidsalder, ville give større udfordringer til kostume- og rekvisithold end et nutidigt.

Holdet blev hurtigt enige om, at temaet skulle være de nytænkende, mod dem som havde gavn af den gamle samfundsdeling - hvilket hurtigt blev forenklet til det gode mod det onde.

Efter at lærerne havde haft manuskriptet med hjemme i juleferien, hvor de redigerede virvaret af talende træer, Romeo & Julie, heksebrændinger og meget mere, blev der en sammenhængende historie ud af det hele.

Drama fortsat....

Kort fortalt handler det om Frans, som efter at have rejst rundt i verden, kommer tilbage til sin hjemegn, hvor baronen i fællesskab med præsten udnytter befolkningen.

Da der sker en ulykke i baronens mine, bliver en sigøjnerkvinde, fra den gøglertrup Frans havde fulgt det sidste stykke af sin rejse, anklaget for at stå bag den og dømt som heks.

Samtidig møder Frans baronens datter Ingeborg, og der opstår sød musik mellem dem. Jaleuxber, som er Ingeborgs forlovede, bliver rasende og svindler sig til en heksedom over Ingeborg.

Stykket ender med, at baronen i fællesskab med Frans redder Ingeborg og sigøjnerkvinden fra bålet ved at afsløre præstens og Jaleuxbers fuskeri.

Signe og Mette K. C.

25 års trofast virke
– John og Magdas 25 års jubilæum

Det er i sig selv lidt af en begivenhed at have arbejdet på samme arbejdsplads i en periode på 25 år. Ydermere er det, for John og Magdas vedkommende, beundringsværdigt at se med hvilken ildhu og grundighed, de altid har udført deres arbejde.

Den første skoledag efter påske skulle det fejres. Morgensangen blev udvidet med omkring en halv time. Der var tillykketaler fra både Søren, Mikael Date (som rep. for lærerne) og Ejvind Rosenvang fra bestyrelsen med efterfølgende gaveoverrækkelse. Gaverne var meget forskellige fra frugttræer over modelfly til smykker.

Talerne, ikke mindst Mikael Dates, gav alle de tilhørende et indblik i John og Magdas første tid i Glamsbjerg og omegn og gav forståelse for, at de faktisk også har et liv uden for skolen - selv om man godt kan være tilbøjelig til at tro, at der ikke er meget tid tilbage, når arbejdet på skolen er udført.

Efter morgensangen fik alle elever et dejligt langt frikvarter, og lærere og andre indbudte fik kaffe og brød i spisestuen.

Tilbage står en uforbeholden ros for både arbejds- og væremåde og en TAK for jeres virke her på skolen.

Stenia

MUSIKCAFÉEN!
– Musikcafé den 4. marts 1997

Vi havde knapt gjort vores entre, før lyden af Solhusets hårde rocknumre slog os i møde. "Kan du så lade være med det der, for vi har sure tæer!", skrålede de 7 - 8-årige stjerner, og de var så optaget af deres nummer, at de var svære at få ned fra scenen, så arrangementet kunne gå videre.

En af friskolens yngre elever optrådte med et lille stykke klaver, det klarede hun flot oven på det seje rockband. Et par elever fra efterskolen leverede også et par selvkomponerede sange på guitar, hvilet lød utrolig flot. Lillekoret, under ledelse af Dynes, sang små uddrag fra "Svanen". Storekoret sang Jorge Degas' egne kompositioner, som også blev sunget til det store korstævne ved Bernstorffsminde Efterskole.

Efterskolens sambagruppe fra Brasiliensugen dansede til vilde trommerytmer, spillet af Jorge Degas' musikhold. Trods en smule pladsmangel gik det dog udmærket.

Stepning på professionelt plan blev også leveret til publikums vilde jubel.

Alt i alt et godt og alsidigt arrangement!

Signe & Julie

Brasiliensuge
i uge 7, 1997

Brasilien

4. klasse og Brasilien

BRASILIEN
Gadebørn lever
Farligt
Fattige
Madsult
Sover i papkasser
Har ingen penge
Ingen skolegang
Mishandlet
SMILER alligevel
Lever

JENS og CAROLINE

Brasilien
Brasiliens gadebørn
slum
sult
de sniffer lim
Brasiliens favelaer
sprut
snavs
har det ikke godt
Brasiliens gadebørn
fodbold
samba
de lever sammen
Brasiliens favelaer
våben
vold
de myrder hinanden

Anton P.

Brasilien

TEMA BRASILIEN

Den store Brasiliensuge

Hvad gik skolens emneuge om Brasilien ud på? – Hvordan fik 3. - 7. klasse tiden til at gå? – Hvad lavede overbygningen? – Hvad brugte efterskolen ugen på? – Og sidst, hvad var det for en emneuge børnehaveklassen - 2. klasse havde?

Det sidste kan Anduva og Maiken fra 2. klasse sammen med Louise fra 1. klasse svare på: "Vi lavede dragter til...", siger Maiken og går i stå, hvorfor var det nu? Louise fortsætter for hende: "... Til det der dans vi skulle lave". Maiken tager over igen: "Og musikinstrumenter". "Ja", de to andre får julelys i øjnene og snakker pludselig meget hurtigt. "Masker" siger Louise, "og jeg dansede samba sammen med efterskolen, fordi det var min kusine, der underviste dem", indskyder Anduva. Det får åbenbart Maiken til at tænke på vores opvisning i hallen om fredagen, for pludselig siger hun: "Og jeg stod forrest i rækken, da vi skulle danse for alle sammen".

Jeg forsøger at gå videre, for jeg skal over at have time 15 minutter senere. Men de er meget svære at afbryde, for de lavede jo også det og det og det.... Og da jeg spørger: "Hvad lavede I præcist på de forskellige dage?", ser de meget forbavsede ud. - Det var da noget mærkeligt noget at spørge om, står der næsten skrevet med ildskrift i panden på dem alle 3. Tina, der sidder ved siden af og klipper påskeæg sammen med nogle af de andre, siger: "Der var værksteder, som de rokerede rundt på, så alle var på alle værksteder".

På spørgsmålet om, om der var nogle gæstelærere, siger Anduva: "Ja, min kusine". Maiken fortsætter: "Og Solano". "Ja", siger Louise: "Han lavede musikinstrumenter". Anduva overtager igen: "Nogle med en pind, sådan slå...", hun laver en bevægelse med hænderne, der ser ud, som man skal slå meget hårdt og hurtigt. "Og nogle med kapsler..." siger Maiken. Louise smiler: "Ja, sådan nogle rasle-rasle nogen og øh...". Den ene af pigerne henter en tyk kæp på cirka 20 cm med nogle hakker i. "Det er en reko-reko", forklarer Maiken. Gad vide om det er den, Anduva snakkede om før...?

"Og så var der Delma", kommer Anduva pludselig i tanke om". "Ja, det var skægt", siger Maiken og mener den samba, som Delma lærte dem.

De er alle tre enige om, at optoget fredag i hallen var sjovt, men hvorfor? "Fordi vi skulle lave noget skægt noget", siger Maiken hurtigt. Louise tænker lidt mere over det og siger så: "Det var skægt, fordi vi dansede og lærte om Brasilien og hørte musik - og der var mange, der så på". Det med at vi lærte noget om Brasilien, får Maiken til at sige: "Vi hørte også historie om Brasilien, om indianere og sådan. Og så går jeg...", hun rejser sig og går ud af klassen.

Da de hører mit næste spørgsmål, ved de igen ikke, hvad de skal svare, det lyder: "Har I arbejdet med Brasilien før eller efter emneugen?". Så Tina må endnu engang træde til, hun svarer: "Torsten og Kirsten fortalte for 1. og 2. klasse om Brasilien".

Brasilien

Ja ja, det er jo altsammen meget godt. - Bruge en uge på at danse og spille, men har de egentlig lært noget? Eller er det hele bare gået ind af det ene øre og ud af det andet?

"Jeg har lært noget!", fastslår Anduva, men har lidt svært ved at forklare hvad. Til sidst siger hun alligevel noget: "Jeg har lært det med musikinstrumenter, og jeg har lært at danse samba". Louise tilføjer: "Masker og kostumer, alt det vi har lavet!".

Så kommer det evigt tilbagevendende spørgsmål: Var det godt? Og hvad var bedst?

"Det var alt sammen godt! Andet kan jeg ikke svare...", fastslår Louise. Anduva synes, at det var bedst at danse samba, men de er enige om, at der ikke var noget dårligt. Det er vel det, man kan kalde en vellykket emneuge?!?!

Dorte Damsbo

Brasilien

VÆRKSTEDERNE!

Samba i Brasiliensugen

Det var med blafrende sommerfugle i maven, vi om mandagen begav os til den første sambalektion, og det var med godt møre lår + baller, vi forlod samme gymnastiksal tre timer senere.

På disse tre timer og de efterfølgende tre dage skulle vi "stive" danskere lære at "vrikke" på ægte brasiliansk manér, godt hjulpet på vej af Flavia (den brasilianske sambachick, der var opvokset med samba og derfor havde langt mere rytme i kroppen end 20 danskere til sammen).

Men showet blev dog stablet på benene, og resultatet kunne ses om fredagen til hele Fri- og Efterskolens optog i Glamsbjerghallen. Vi vil gerne rette en tak til Flavia + assistent for det hårde arbejde, de lagde i undervisningen, de må jo til tider have set det som ret håbløst.

Det har bestemt været en sjov oplevelse, og stemningen under de lange, til tider hårde prøvetimer, var da altid positiv og glad.

Signe & Julie, hus 6

Capoira

I Brasiliensugen underviste den brasilianske Mester Braga både elever fra de ældste klasser i friskolen og 20 efterskoleelever i kampsportsdansen, Capoira.

Sammen med Andreas fra Århus startede han med at vise det, eleverne skulle lære - nogle smukke bevægelser som var totalt forvirrende, når man aldrig havde set det før! Til elevernes store lettelse forventede han ikke, at de lagde så hårdt ud. I stedet viste han de vigtigste grundtrin i dansen. Et af gangen; som vi med tiden lærte at sætte sammen og udføre til den rytmiske musik. Det sidstnævnte var langt det sværeste, da man på en gang skal kæmpe imod og arbejde sammen med modstanderen.

Hver dag - en halv time før at vi skulle stoppe - bad Mester Braga os om at sætte os i en cirkel. To kom ind i kredsen, hvor de skulle vise, hvad de kunne. Samtidig lærte Andreas resten nogle lette strofer til sangene, vor brasilianske gæstelærer sang.

Mette K. C.

Brasilien

Fyens Stiftstidende, lørdag 15. februar 1997

Hofterne rullede og trommerne dundrede.

Seks sydamerikanere underviste i går Glamsbjergelever i musik, sensuel dans og kampsporten, Capoeira. 8.-9. klasserne måtte låse sig inde i gymnastiksalen, før de kunne slippe hæmningerne og danse for et publikum.

Af HANS HAVGAARD

GLAMSBJERG - Hele denne uge kæmpede ikke færre end seks sydamerikanere med at løsne stive danske hofter på Glamsbjerg Fri- og Efterskole og undervise dem i dansetrin og rytmer.

Resultatet var imponerende under fredagens opvisning i Glamsbjerghallen - selv skolens forstander, Søren Henriksen, var i karnevalsdragt, og til en tordnende trommelyd satte han en imponerende procession i bevægelse - et optog med store som små elever i farvestrålende dragter, hatte og glimmer.

Ditte Simonsen fra efterskolens 10. klasse lagde ikke skjul på, at de sydamerikanske instruktører stillede store krav. - De har jo danset samba hele deres liv, og vi skulle først til at lære grundtrinene og at bevæge hofterne. Det var svært. Men jeg synes, vi er blevet helt gode i løbet af ugen, siger hun.

Låste sig inde i gymnastiksal

Søren Henriksen fortæller, at 8.-9. klasserne var meget pinligt berørt ved sambaen og den sensuelle salsa-dans i begyndelsen. - De låste sig inde i gymnastiksalen de første dage, så vi ikke skulle se dem svinge hofterne. Men de er faktisk blevet helt gode til det efterhånden, siger han. Og Søren Henriksen er ikke i tvivl om hvorfor. - Det er fordi vi har haft nogle uovertrufne sydamerikanske instruktører. - De er gået til opgaven med så stort et engagement og faglig kunnen, at elever og lærer ikke har kunnet undgå at gå 100 procent ind i projektet, siger han.

Glamsbjerg Fri- og Efterskole har flere kontakter til Brasilien og resten af Syd-amerika gennem lærere, der er gift med brasilianere og lærere, der har rejst på kontinentet. - Og den gruppe specialister var vi simpelthen nødt til at bruge, siger forstanderen under en kort pause fra den medrivende dans i Glamsbjerghallen.

Fra brasiliansk show-biz

Blandt instruktørerne var Andreas, som bor i Århus samt Mester Braga, som er på et kortere besøg i Danmark. De to underviste i Capoeira - en kampsport som stammer fra Angola, men kom med slaverne til Brasilien.

Brasilien

Solano de Carvalho og den anerkendte el-basist Jorge Degas - begge bosat i Glamsbjerg - trænede eleverne i sambarytmer, tromme og slagtøj.

De mindstes vuggende hofter fik professionel hjælp af Delma Miranda fra Venezuela, som er bosiddende i Odense. Hun underviser til daglig i forskellige former for latinamerikanske danse.

De større elever fik hjælp af Flavia Degas, som er danser i brasiliansk show-biz, men for tiden bosat i London.

Kun arbejdet med kostumer var lagt i de faste læreres hænder.

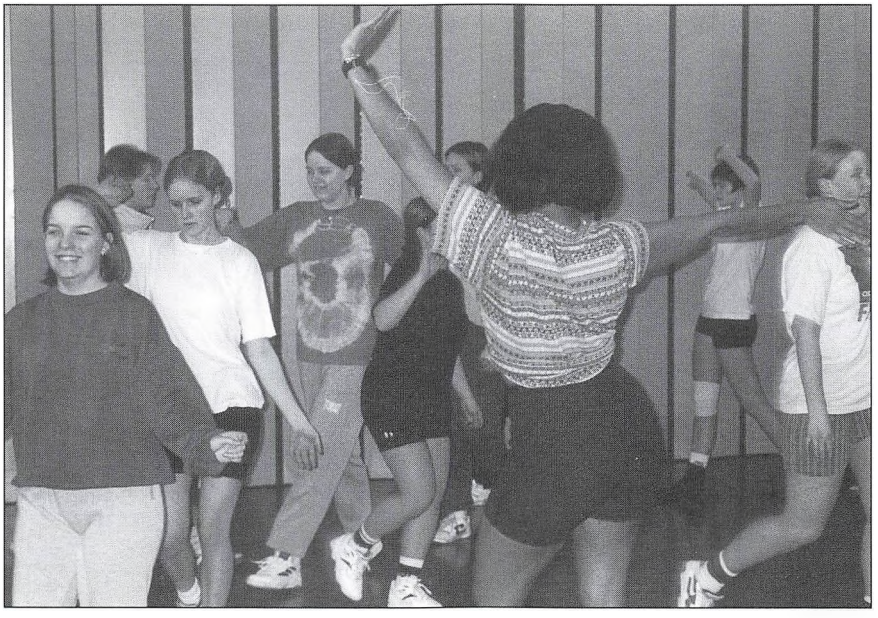

NORDSETER
– Efterskolens lejrskole før påske

Norgesturen 1997

Efterskolens og 10. klasses fælles Norgestur i marts blev en stor succes. Vejrguderne var med os alle fem dage, dog var der en smule isslag, der gjorde løjperne glatte.

Om aftenen holdt vi fællesmøder, hvor der bl.a. blev uddelt "snublekyse" til stor morskab for alle. Et par uheld blev det dog til, ca. tre resulterede i hospitalsbesøg.

Vi tror, alle de medvirkende fik lært en smule skiteknik, og der var kun, når vi tænker tilbage, et minus ved turen. Den var for kort!

Signe & Julie

Udgåede elever juni 1997

9.a

Dorte Damsbo, Fasanvej 2, 5620 Glamsbjerg
Andreas Jensen, Lilleskovvej 52, 5690 Tommerup
Anne Johansen, Turupvej 46, 5610 Assens
Peter Fraas Nielsen, Alleen 6, Nellemose, 5683 Hårby
Anja Lehrmann Nikolajsen, Hyldegårdsvej 24, 5690 Tommerup
Jesper Arendt Petersen, Rørsangervænget 21, 5610 Assens
Lene Steensgaard Petersen, Skovbrynet 7, 5610 Assens
Majken Siersbæk, Egevej 7, 5620 Glamsbjerg
Jeppe Wørmer, Assensvej 360, 5690 Tommerup

9.b

Frank Bager, Lærkevænget 7, 5631 Ebberup
Maria Stenholt Fredeløkke, Krengerupvej 10, 5620 Glamsbjerg
Thor Frickmann, Fasanvej 16, 5620 Glamsbjerg
Bolette Frydendahl Larsen, Sædekildegårdvej 81, 5250 Odense SV
Camilla Maria Nielsen, Bøgevej 22, 5683 Hårby
Claus Frost Pedersen, Lørupvej 14, tv., 5750 Ringe
Louise Friis Pedersen, Nyrupvej 50, Nyrup, 5620 Glamsbjerg
Mette Line Pedersen, Krengerupvej 104, 5690 Tommerup
Maria Thye-Petersen, Engsvinget 39, 5250 Odense SV
Jonas Vogt, Hybenvænget 12, 5620 Glamsbjerg

10. klasse
Thomas Andersen, Jasminvænget 12, 5631 Ebberup
Mads Norgren Christiansen, Glenshøjparken 41, 5620 Glamsbjerg
Nicolai Norgren Christiansen, Glenshøjparken 41, 5620 Glamsbjerg
Lasse Kjær Hansen, Kaslundvej 29, 5560 Årup
Jane Illum, Toftevej 35, 5620 Glamsbjerg
Christina Brunhøj Kammer, Orte Byvej 30, 5560 Årup
Pia Mølby Knudsen, Strandgade 98, 5683 Hårby
Caspar Lüttichau Kristensen, Ladegårdsgade 41, st.th., 5610 Assens
Joachim Raahauge Ludvigsen, Tobovej 54, 5690 Tommerup
Majken Mathiesen, Skalbjergvej 3, 5560 Årup
Anne Marie Pedersen, Assensvej 325, Bregnemose, 5690 Tommerup
David Fredtoft Schlosser, Skalbjergvej 14, 5560 Årup

Efterskoleholdet 1996/97

Aqqaluk Abelsen, Qaqqamut B - 1042, 3921 Narsaq
Anne Hauggaard Andersen, Gl. Skolevej 15, 5450 Otterup
Tina Louise Damgaard Andersen, Hjerndrupvej 126, Hjerndrup, 6070 Christiansfeld
Britt Andresen, Assensvej 114, Nybølle, 5750 Ringe
Søren Lundgaard Bendtsen, Egevænget 5, Håstrup, 5600 Faaborg
Paornanguaq Berthelsen, Box 42, 3923 Narsarsuaq
Kristian Birch-Andersen, Gyvelvej 3, 6600 Vejen
Kia Blom, Villestoftehaven 1, 5210 Odense NV
Maria Boye, Elisabeths Alle 20, 5250 Odense SV
Louise Bøje, P.U. Bruuns Vej 25, 5600 Fåborg
Lisette Rosenbeck Christensen, Møllebrovej 24 A, Gudumlund, 9280 Storvorde
Martin Mikael Christensen, Nordskovvej 57, 5750 Ringe
Mette Kirstine N. Christensen, Bagtoften 9, Ulbølle, 5762 V. Skerninge
Sara Dammand Degnebolig, Søndergade 4, Skalbjerg, 5492 Vissenbjerg
Anders Eefsen, Smallemålet 2, 5250 Odense SV
Louise Eggersen, Byvejen 24, Vestermarken, 5466 Asperup
Susanne Ehlert-Jeppesen, Møllebakken 15, 5690 Tommerup
Frederik Emig Eskildsen, Østergårds Alle 11, 2500 Valby
Danni Brinkmann Frederiksen, Fraugdevej 54, 5220 Odense SØ
Anette Hansen, Niels Steensens Vej 7, 5200 Odense V
Dorthe Mose Hansen, Søllingevej 22, 5750 Ringe
Karen-Louise Wenzel Hansen, Solvænget 27, 5580 Nr. Åby
Morten Grønfeldt Hansen, Gærdet 28, 5270 Odense N
Karen Harmsen, Ridderhatten 85, 5220 Odense SØ
Jannie Helene Henningsen, Ørbækvej 156, 5863 Ferritslev
Henrik Rasmus Henriksen, Stegshavevej 44, 5750 Ringe
Joen Hoffbeck, Holmen 5, 5620 Glamsbjerg
Lisbeth Høsthaab, Høsthaabsvej 5, Hågerup, 5600 Fåborg
Lasse Holm Jakobsen, Klingstrupvænget 7, 1.tv., 5230 Odense M
Thomas Jakobsen, Grævlingløkken 80, 5210 Odense NV
Pernille Jensen, Lærkevej 44, 6270 Tønder
Morten Norman Johansen, Gammelgårdsvej 8, 5792 Årslev
Morten Juhl, Kavsløkke 179, 6470 Sydals
Helle Raahauge Jørgensen, Søparken 142, 5260 Odense S
Rikke Jørgensen, Islandsvej 13, 4200 Slagelse
Kristian Levin Knudsen, Kertemindevej 22, 5800 Nyborg
Anders Kastberg Krogh, Grønnegade 73, 5600 Fåborg
Kirsten Kronborg, Søllingevej 18, 575 Ringe
Jens Kruse, Kløvermarken 52 A, 6230 Rødekro
Liv Møller Lambertsen, Ådalen 31, Gummerup, 5620 Glamsbjerg

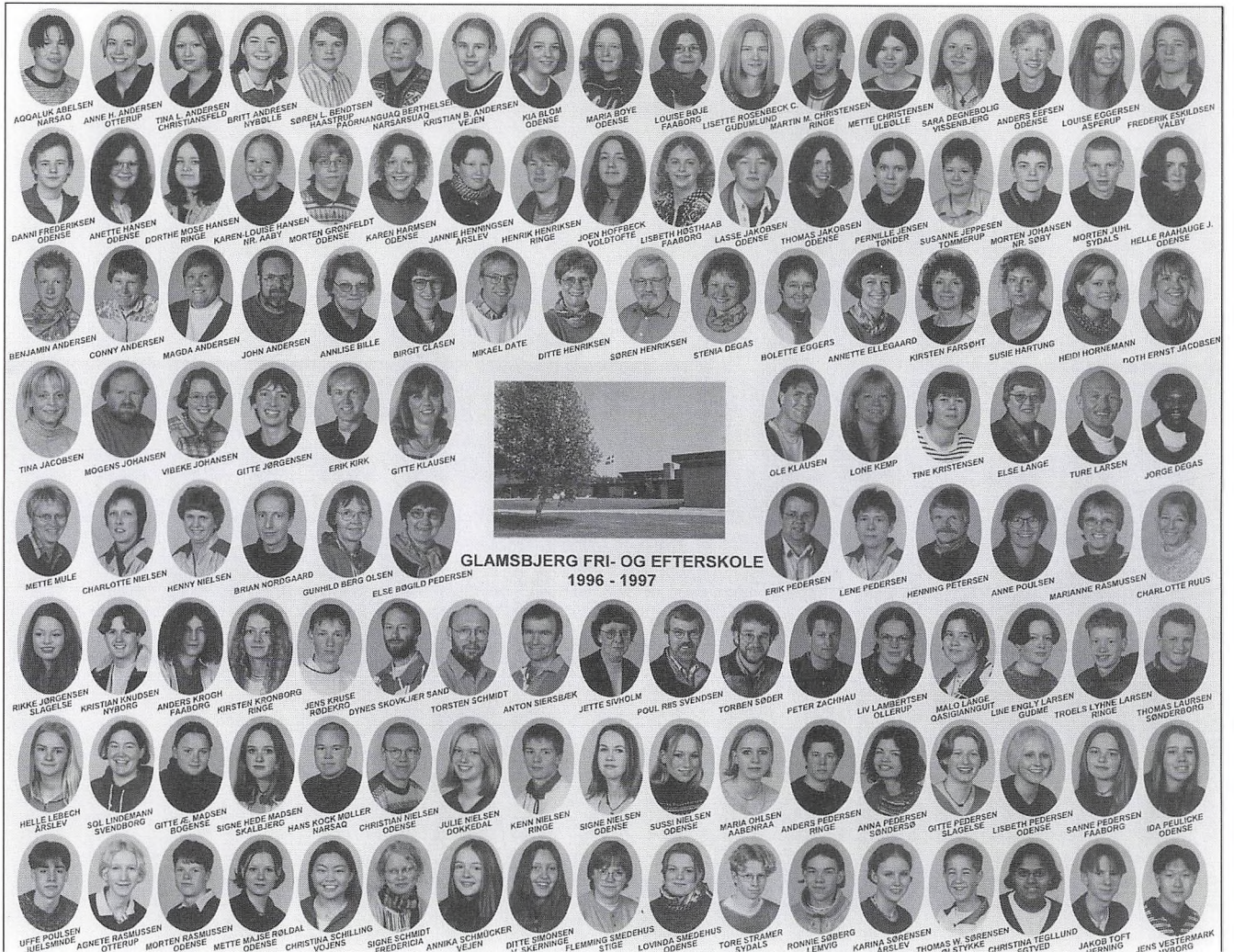

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLE
1996 - 1997

Malo Sandgreen Lange, Affarlequtaa 16, 3951 Qasigiannguit
Line Engly Larsen, Kilenvej 20, 5883 Oure
Troels Lyhne Larsen, Skovmærkevej 5, 5750 Ringe
Thomas Laursen, Gyvelvej 11, 6400 Sønderborg
Helle Lebech, Ibjergvej 16, 5792 Årslev
Sol Lindemann, Brændeskovvej 39, 5700 Svendborg
Gitte Æbelø Madsen, Middelfartvej 147, 5400 Bogense
Signe Hede Madsen, Lykkegårdsvej 13, Skalbjerg, 5492 Vissenbjerg
Hans Kock Møller, Postboks 56, 3921 Narsaq
Christian Nielsen, Otte Rudsvej 14, 5220 Odense SØ
Julie Hassing Nielsen, Kystvej 224, Dokkedal, 9280 Storvorde
Kenn Nielsen, Kildevangen 32, 5750 Ringe
Signe Jarlsten Nielsen, Kristiandalsalle 66, 5250 Odense SV
Sussi Kvolsbæk Nielsen, Ørbækvej 772, 5220 Odense SØ
Maria Bjørnholdt Ohlsen, Ærholm 3, 6200 Åbenrå
Anders Højer Pedersen, Sdr. Højrupvejen 78, Pederstrup, 5750 Ringe
Anna Melander Pedersen, Søndersø Skovvej 76, 5471 Søndersø
Gitte Pedersen, Bildsøvej 66, Kr. Stillinge, 4200 Slagelse
Lisbeth Pedersen, Lundebakken 18, 5250 Odense SV
Sanne Pedersen, Kronborgvej 7, Svanninge Nørremark, 5600 Fåborg
Ida Benedicte Peulicke, Egilsvej 128, 5210 Odense NV
Uffe Poulsen, Skulsballevej 12, Vrigsted, 7140 Stouby
Agnete Rasmussen, Storhøjvej 30, Egense, 5450 Otterup
Morten Kolbøl Rasmussen, Skt. Knudsgade 4, 5000 Odense C
Mette Majse Røldal, Ridderhatten 52, Tornbjerg, 5220 Odense SØ
Christina Schilling, Hasselvej 1, Hammelev, 6500 Vojens
Signe Gissel Schmidt, Taulov Skovvej 39, 7000 Fredericia
Annika Schmücker, Østerallé 69, 6600 Vejen
Ditte Parmer Simonsen, Knarrebjergvej 25, 5762 V. Skerninge
Flemming Smedehus, Kirkegyden 35, 1., Stige, 5270 Odense N
Lovinda Smedehus, Kirkegyden 35, 1., Stige, 5270 Odense N
Tore Damgaard Stramer, Østerbakken 7, Høruphav, 6470 Sydals
Ronnie Kent Søberg, c/o Johannes, Møllegårdsvej 7, 7620 Lemvig
Karina Sørensen, Odensevej 62, Nr. Søby, 5792 Årslev
Thomas Wiborg, Gokstadsvej 15, 3650 Ølstykke
Christina Nishi Tegllund, Vinkelgårdsvej 6, 6040 Egtved
Jakob Skov Toft, Sønder Lindbjerg 89, 7400 Herning
Jens Vestermark, Grævlingevænget 120, 5800 Nyborg

Elevforeningen

Bestyrelsens adresseliste

Kristian Grossmann (formand)
Åløkken 7, Hårslev
5471 Søndersø
årgang 1977
Tlf. 64 83 11 37

Gunhild Berg Olsen (næstformand)
Byvejen 72, Gummerup
5620 Glamsbjerg
årgang 1955
Tlf. 64 72 15 97

Mikael Kristiansen
Malmøgade 10, 4.th.
000 Odense C
årgang 1976
Tlf. 66 11 93 35

Per Krogager
Tornmarksvej 29
5491 Blommenslyst
årgang 1976
Tlf. 65 96 82 84

Rikke Johansen
Adresse?
årgang 1993

Louise Abildgaard Nielsen
Rue Hed 12
5462 Morud
årgang 1996
Tlf. 65 96 44 87

Rita Pedersen
c/o Johannes Pedersen
Jerlevgårdvej 25
7100 Vejle
årgang 1989
Tlf. 53 63 28 62 el. 75 86 41 75

Årgangsrepræsentanter 1996/97

Louise Eggersen
Stegshavevej 44
5466 Asperup
Tlf. 62 62 28 44

Henrik Henriksen
Strandgyden 22
5750 Ringe
Tlf. 64 48 16 50

Der har ikke været afholdt konstituerende møde efter generalforsamlingen, hvorfor formand og næstformand fortsætter indtil da.

Formandens årsberetning

Det er elevforeningens eneste formål at vedligeholde kontakten mellem tidligere elever og mellem eleverne og skolen. Det nemmeste i den sag er at møde op på skolen den sidste lørdag i oktober.

Men det er min erfaring, at for at møde sine egne gamle kammerater fra "den gang" skal der hårdt benarbejde til. De gamle skolekammerater kommer ikke af sig selv. De vil have en indbydelse, og de vil have sikkerhed for, at de ikke er den eneste, der dukker op.

Alex Larsen, Per Krogager og jeg havde ved sidste års elevmøde sat hinanden stævne her i dette efterår med det ene formål, at samle så mange gamle elever som overhovedet muligt fra de årgange der boede på skolen i årene 1974-1977. Der skulle findes adresser og telefonnumre på 180 personer, og 4 ugers arbejde resulterede i 100 "sikre" adresser. De sidste 80 personer var bare ikke til at finde uden videre. Alex havde skaffet telefonbøger fra hele landet, men nogle har giftet sig til et nyt efternavn, andre bor i udlandet (vi har fundet personer i Sverige, Sydafrika, USA, Spanien og England), ja, - nogle er som sunket i jorden. De sværeste at finde er dem, der har nogle ganske almindelige for- og efternavne, og vi fandt også ud af, at langt de fleste af os ikke har kontakt til ret mange fra vores egne årgange.

Og lad det være sagt her, - det tager lang tid at finde frem til så mange mennesker, og det kræver tålmodighed, og det kan nemt koste 5-10 telefonopkald, inden det giver resultat. Og det er vigtigt, at de personer, der modtager en indbydelse, selv begynder at ringe gamle venner og veninder op, for det gælder jo om at få lokket sine egne gamle yndlinge til mødet på efterskolen. Vi opnåede, hvad vi ville. 40 personer af de 100 er dukket op i dag, og det synes vi er en succes. Måske skulle vi være startet på et tidligere tidspunkt med at finde gamle kammerater, men der skal jo også være nogen til næste år. Skolen sørgede for kuverter og frimærker, og hvad det har kostet Per, Alex og mig i telefonopkald, finder vi nok ud af lige inden jul, når næste girokort fra Tele-Danmark dukker op.

Bestyrelsen har holdt to møder i år. Første møde i september, hvor vi blandt andet snakkede om næste års elevmøde (skolen fylder 100 år!). Vi vil prøve at samle ettusinde gamle elever fra nær og fjern til næste elevmøde i oktober 1998. Det andet møde har vi holdt i eftermiddag inden elevmødet.

Med disse ord vil jeg gerne takke skolens medarbejdere og alle dem, der gør det muligt at holde elevmøde på skolen. Også tak til alle jer der har måttet lave mad og servere den for os, - og til sidst en tak til alle jer der mødte op i dag, - uanset årgang.

Husk!!! - Hvis du vil gense din gamle skole og møde dine gamle skolekammerater, så er det et minimum, at du selv møder op.

Med venlig hilsen
Kristian Grossmann

Efterskrift!

Tak til alle jer der underholdt med musik og sang efter generalforsamlingen. Det er dejligt at se, at der er et rigt musikliv på skolen.

Glamsbjerg Fri- og Efterskole – Elevforeningen

Regnskab 1996/97

Indtægter:	
Overført fra 1995/96	2.124,08
Indbetalt til kontingent	7.500,00
Renter 1,38	9.625,46
Udgifter:	
Overført til skolen (årsskrift)	7.000,00
Girogebyr	240,00
Nye blanketter	393,75
	7.633,75
Indtægter	9.625,46
Udgifter	7.633,75
At overføre til 1997/98	1.991,71

Tommerup, den 17.10.97
Mogens Johansen

20.10.97. Regnskabet gennemgået og fundet i orden.

Annlise Bille

Medlemsskab

Elevforeningen er en forening af gamle elever og lærere ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Foreningens formål er at opretholde kontakt mellem foreningens medlemmer indbyrdes, og mellem medlemmerne og skolen.

Foreningen lever op til sit formål på to måder. For det første ved det årlige elevmøde, hvor vi mødes til den årlige generalforsamling, og (navnlig) til den efterfølgende fest. De fleste af jer har nok stiftet bekendtskab med denne fest, enten her i efteråret, eller mens I gik på skolen, idet efterskolen og friskolens afgangsklasser også er inviteret med til festen. Elevmødet afholdes den sidste lørdag i oktober.

Den anden måde, hvorpå foreningen lever op til sit formål, er gennem det skrift du sidder med i hånden, hvor vi har en afdeling med hilsner og andet godt, og hvor skolen fortæller om sit daglige virke.

Hvis du således ønsker at fastholde forbindelsen med skolen gennem ovennævnte elevmøde og årsskrift, gøres det ganske enkelt ved at indbetale kontingentet på vedlagte GIRO-kort. Du vil så automatisk modtage invitation til elevmødet og næste årsskrift.

Som noget nyt er det muligt at tegne medlemsskab for en 5-årig periode. Det koster 5 gange et normalt kontingent, d.v.s. at der ikke ligger nogen økonomisk besparelse i muligheden, medmindre kontingentet skulle stige inden for perioden.

Skulle du falde ud af systemet, vil du altid kunne rekvirere et årsskrift fra skolen med GIRO-kort til elevforeningen. Kontingentet er for tiden 50 kr. årligt, og altså 250 kr. for fem år.

Husk at skrive navn og adresse på girokortet!

ELEVMØDE 1998

Elevmødet for tidligere elever finder altid sted den sidste lørdag i oktober, i 1998 bliver det altså lørdag den 31. oktober.

Mødet starter kl. 15 og slutter kl. 21, og der vil være fællesbus til Odense kl. 22.

Søren Henriksen

Breve fra tidligere elever

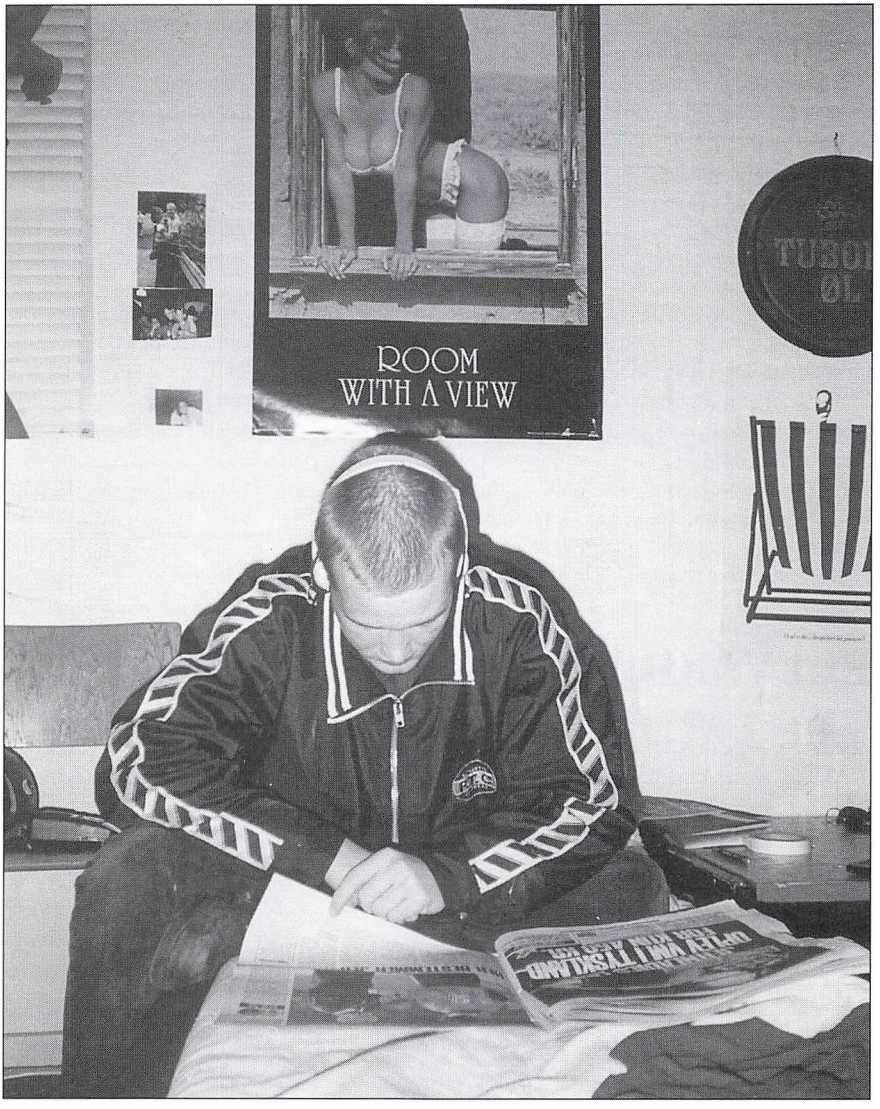

Århus, den 21. september 1997

Kære gamle skole.

Der var engang....., nu er der åbenbart gået 10 år.

Det er fantastisk, når jeg møder nogen, der kender nogle af dem, jeg engang kendte, så jeg lige kan høre lidt om, hvad mine gamle klassekammerater laver. Det sker bare temmelig sjældent!

Men her er lidt om, hvordan de sidste 10 år er gået for mig.

Efter 10. klasse drog jeg til Vancouver, Canada, og slog mig ned som foreign student på en High School. Der lagde jeg grundstenene til det liv, jeg har i dag.

Jeg meldte mig til skolens journalisthold - uden større succes, men med en overbevisning om, at journalistik - det var da helt bestemt noget for mig.

Efter en studentereksamen startede jeg på Danmarks Journalisthøjskole og tilbragte min praktiktid på TV 2/Østjylland. Uddannelsen fik jeg i januar 1996. Samtidig fik jeg job som reporter på DR, TV-Avisen. Men da TV 2/Østjylland tilbød mig arbejde fra august 1996, måtte jeg springe til. Den nære journalistik og mine fantastiske gamle kollegaer trak mere end drømmen om at være på et landsdækkende medie. Så i dag kører jeg i pendulfart mellem mit hjem i Århus og TV 2/Østjylland i Randers.

Jeg har hørt rygter om, at flere af mine gamle klassekammerater både er blevet ægtefolk, forældre og husejere. Det kan jeg bestemt ikke prale af. Det nærmeste jeg kommer på at være sat er: En bil, en vaskemaskine og et lod i Landbrugslotteriet!

Det ville være rigtig hyggeligt at møde alle jer rødder fra dengang - så jeg håber vi ses til gammel elevfest.

Kærlig hilsen
Lóa Björnsson
Bødker Balles Gård 20 A, 1.tv.
8000 Århus C
Tlf. 86 18 44 97

Odense, den 23. september 1997

Hvad jeg har foretaget mig, siden jeg sluttede på Glamsbjerg Fri- og Efterskole?

Jeg begyndte på Tietgenskolen i Odense og sluttede med en HH i 1991. På HH fandt jeg ud af, at jeg ville læse videre, og at jeg ville læse sprog. Jeg besluttede derfor at begynde på korrespondentstudiet i engelsk og spansk, men først ville jeg have et sabbatår og forberede mig til studiet.

Jeg tog 1 år til Barcelona i Spanien, hvor jeg arbejdede som au pair hos en spansk familie med et par børn, samtidig med at jeg læste spansk. Jeg tog hjem i sommeren '92 og begyndte det efterår på Handelshøjskole Syd i Kolding.

I 1995 blev jeg færdig som korrespondent og flyttede tilbage til Odense, og hold jer nu godt fast, flyttede sammen med min mangeårige kæreste Steffan, som jeg mødte på efterskolen. Han er i øvrigt ventilationsmontør og arbejder i et firma her i Odense. Ja, vi er stadig sammen her snart 10 år efter. Vi bor midt i Odense og har ingen børn og ingen planer om at få nogen foreløbig.

Med hensyn til mig selv har jeg ikke noget fast arbejde, men kører ud som vikar i forskellige virksomheder for et vikarbureau og tager i øvrigt alt muligt arbejde for at få den vigtige erhvervserfaring. For øvrigt arbejdede jeg et par måneder i England dette forår.

Den eneste jeg har regelmæssig kontakt med fra efterskolen, udover Steffan selvfølgelig, er Marianne Faarup. Hun bor i Aarhus og læser jura.

Mange hilsner
Sonja Pelle Nielsen
Skt. Knuds Kirkestræde 2A, 3D
5000 Odense C

Nyborg, den 23. september 1997

Kære gamle efterskole.

Er det virkelig 10 år siden, vi stoppede? Det er utroligt, så hurtigt tiden går. Man kan jo næsten ikke følge med mere.

Tiden på efterskolen er, for mit vedkommende, en tid, der aldrig vil blive glemt. Og jeg har tit tænkt den tanke, at det kunne være fedt at mødes med alle de "gamle" og holde en uges ferie dernede. Da det jo desværre ikke er alle, der har tid til at møde op til elevfesterne. Jeg selv har heller ikke været for god til at besøge jer.

De første tre år efter jeg forlod efterskolen, tilbragte jeg på Fåborg Gymnasium med at tage en sproglig studentereksamen. Det var tre dejlige år. Men jeg indså dog hurtigt, at min studentereksamen ikke ville blive en af de bedste i Danmark. Så da jeg, straks efter jeg fik huen, fik et tilbud om at komme i lære som butiksslagter hos landslagteren i Fåborg, slog jeg til. For lærepladser var/er ikke noget, der hænger på træerne. Det var en 4-årig uddannelse med nogle skoleophold i Holstebro.

Efter endt svendeprøve i marts 1996, tog jeg til Canada for at blive en rigtig Cowgirl. Jeg boede hos en canadisk familie i Saskatchewan 20 km fra en lille by med 250 indbyggere. Her arbejdede jeg i 8 måneder med alt muligt landbrugsarbejde. Det var en kæmpe

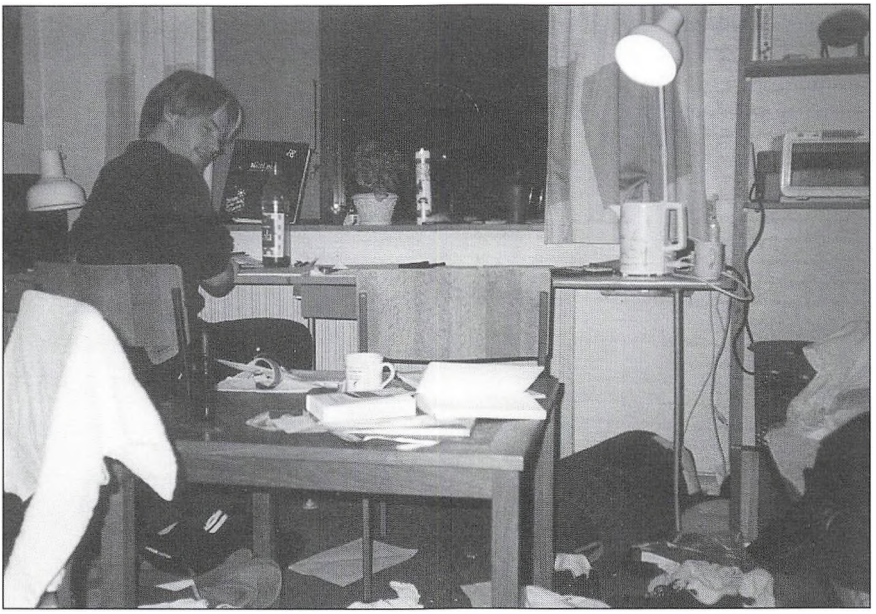

oplevelse. Da jeg var derovre, var jeg så heldig at få 4 ugers ferie, som jeg tilbragte sammen med 8 venner fra hele verden. Vi kørte 10.000 km op gennem Alaska og boede hver nat i telt mellem grizzlybjørne og andet småkravl. Det nordligste vi nåede var Fairbanks. Det var en utrolig oplevelse. Synet af en 800 kg tung grizzlybjørn kan gøre en rimelig klam om fødderne, bjergene får en til at føle sig som en myre, og sådan kunne jeg blive ved. Det hele er så utrolig stort og imponerende.

Efter 8 måneders fantastiske oplevelser var det atter tid for at vende næsen hjemad mod lille Danmark. Det var dejligt at se familie og venner igen efter så lang tid i den Canadiske ødemark. Jeg har stadig meget kontakt til min "familie" derovre, og hvis pengene rækker, tager jeg på besøg i 1998.

Da jeg kom hjem i november 1996, vidste jeg ikke rigtigt, hvad der skulle ske. Så efter et stykke tid, uden rigtigt at få noget fra hånden, valgte jeg at prøve nye græsgange og startede så i marts i år på en 3-årig uddannelse som fængselsfunktionær på Statsfængslet i Nyborg. Så her befinder jeg mig så nu, mellem rockere og gamle narkomaner. Og det tegner til at blive en rigtig spændende uddannelse.

Jeg har heldigvis kontakt med et par af de "gamle" fra efterskolen endnu. Det er: Louise V. Christophersen (hus 7), som nu bor i Odense og er færdig som sygeplejerske til november. Og så min kære fodboldkammerat: Ditte B. Tørring (hus 7), som nu bor i Århus og læser til biolog. Og her for et par uger siden mødte jeg en af de "gamle", som jeg faktisk ikke har set, siden vi stoppede på Glamsbjerg Efterskole for 10 år siden. Erik Zoega (hus 4). Han er startet på samme uddannelse som jeg. Så vi får nok meget at snakke om, når vi nu skal til at passe på toppen af den danske ungdom sammen.

Jeg selv er bosat i Nyborg (lige uden for ringmuren).

Det var så lidt om, hvad jeg har skøjtet rundt og fordrevet tiden med de sidste 10 år.

Med venlig hilsen
Dorthe Hansen (hus 7)
Dronningensvej 18, 1.sal
5800 Nyborg

Boulogne, den 30. september 1997

Kære gamle Glamsbjerg.

10 år går hurtigere, end man regner med. Hurtigere end jeg selv havde troet. Så her får I en lille historie på 10 års varighed. En bemærkning fra en kær regnelærer, "Mulle", har sat sig godt, han sagde til mig en weekend på skolen: "Bianca, du bliver aldrig til noget, hvis du hele tiden render rundt med din fyr og ikke foretager dig noget uden ham!". Han havde ret?

Efter Glamsbjerg startede jeg på HH, som jeg sluttede juni 1991 på Tietgenskolen i Odense. Jeg havde beregnet at tage et sabbatår som au pair i Frankrig, da jeg ville studere Cand. Negot. med hovedsproget fransk, når jeg vendte hjem. MEN.....

En uge efter diplomoverrækkelsen i Odense Koncerthus tog jeg afsted til Frankrig som au pair. Det var i en lille landsby Sennevires ca. 50 km nord fra Paris. Jeg havde 4 børn, som jeg skulle tage mig af. Det gik ikke særlig godt. Så det endte med, at jeg lavede mad og syede tøj til børnene. Jeg havde dog mulighed for at tage til Paris hver weekend. 9 måneder efter besluttede jeg, at nu kunne det her være nok og tog til Paris for at arbejde og bo indtil september, hvor jeg skulle starte min Cand. Negot. MEN.....

Jeg fandt en dansk pige igennem Den Danske Kirke i Paris, som ville dele sin lejlighed med en dansker. Hun sagde ok for mig, og jeg flyttede ind. Nogle dage efter fandt jeg et arbejde som tjener i et stort hotel med egen restaurant. Det var utrolig sjovt. Den gang var det nemt at blive ansat, når man er lyshåret og har blå øjne, men tiderne har ændret sig siden hen. – I slutningen af august 1992 fik jeg at vide fra mine forældre, at jeg var blevet optaget på Odense Universitet til at læse Cand. Negot. fransk. MEN.....

I mellemtiden havde jeg fundet et nyt arbejde, som jeg skulle starte på i starten af september som receptionist i et lille familiehotel i det 16 arrondissement i Paris ca. 10 minutters gang fra "Tour Eiffel". Mit arbejde bestod i at tage mig af det hele i receptionen, da jeg var helt alene; dvs.: Reservationer, planlægning, ankomst og afrejse af gæsterne, posten og diverse andre ting. Mine forældre var overhovedet ikke glade for, at jeg blev dernede i stedet for at komme hjem og læse. Jeg havde taget min beslutning, og sådan skulle det være. MEN.....

I september 1993 startede jeg på en 3-årig uddannelse som designer på en privat skole i Paris, som hedder ESMOD (Ecole Supérieure des Arts et Techniques de la Mode). Jeg fik diplom i juni 1996 med speciale i "Haute-Couture" og "Prêt à Porter de Luxe". Jeg har siden arbejdet hos forskellige kendte og ukendte navne så som: Chanel, Rochas, Olivier Guillemin og Isabelle Martin. Jeg var bl.a. også hos SAGA Design Centre i Vedbæk og lærte at arbejde med skind, det var meget spændende. MEN.....

Jeg arbejder nu siden september 1997 hos en ung "créateur", som hedder Nathalie Durieux. Vi er kun hende og jeg, så der er nok at se til. Vi skal udstille sammen med andre unge stylister i "Louvre" i slutningen af oktober, og bagefter har vi vores opvisning. Det er mere spændende at være med til at fremstille en kollektion i et lille modehus end i et stort, da jeg er med til det hele.

Ja, tiden går hurtigt, og jeg har boet i Frankrig i snart seks et halvt år. Jeg er flyttet sammen med min franskmand og mine 2 katte for ca. 4 år siden i en lille lejlighed, dersom huslejen i Paris er meget høj. Lever livet 100% fuldt ud. I Paris har vi dog også vores hverdag og skærmydsler som i Danmark, gå ikke og tro at det er lutter røde roser hele vejen igennem. Tiden har lært mig, at hvis man vil noget i dag, skal man selv gå efter det, intet kommer af sig selv!

Måske ses vi til den gamle elevfest i efteråret 1998, MEN..... man ved jo aldrig, hvad fremtiden bringer.

Kan I have det så godt så længe og "à bientôt" (på gensyn), som vi siger på fransk.

Med venlig hilsen
Bianca Jensen
9 villa Pauline
F-92100
Boulogne Billancourt
France
Tlf. 00 33 1 46 09 04 03

Glamsbjerg, den 6. oktober 1997

Kære gamle skole.

Er det virkelig 10 år siden, at jeg forlod dig. Det er slet ikke til at forstå, at det er 10 år siden, at jeg blev kastet ud i livets barske realiteter. Jeg vil alligevel prøve, om jeg kan beskrive, hvad jeg har brugt de 10 år til.

1988, det år, hvor jeg forlader friskolen, går jeg i lære som elektriker i Verninge El, læretiden var dengang 3 1/2 år. Jeg bestod svendeprøven i efteråret '91 og efter endt læretid, stod jeg med mit svendebrev omkring jul '91. Jeg var i hele min læretid kommet godt ud af det med mester, og da jeg blev tilbudt ansættelse, sagde jeg ja tak. Jeg arbejdede - som svend - indtil februar '92, hvor jeg blev indkaldt til Eskadrille 662 på flyvestation Skrydstrup. Det blev et hårdt, men også et meget lærerigt år i flyvevåbnets tjeneste, som også indebar et kortere ophold på flyvevåbnets sergentskole.

Efter endt værnepligt fik jeg igen job i Verninge El. Der tjente jeg penge til en rejse, som Troels (fra klassen), hans kæreste og jeg havde planer om. Vi tog afsted i februar '93. Turen gik til Nordafrika, rundt på Sicilien og til sidst en rigtig oplevelsesrig cykeltur fra Rom langs det azurblå Middelhav, over Monaco til Nice i Sydfrankrig. I alt en tur på ca. 1.300 km. Da vi kom hjem, fik jeg atter job i Verninge El - denne gang i en længere periode end tidligere.

I '96 var rejselysten igen blevet stor, og i mellemtiden var jeg blevet kæreste med Signe Berg Olsen. Vi rejste sammen rundt i Australien, på den australske ø Tasmanien og til sidst en rundtur på New Zealand. Nu er jeg - sædvanen tro - ansat i Verninge El og bor i Glamsbjerg sammen med Signe.

Med venlig hilsen
Steffen Frydendal
Søndergade 34 B, st.
5620 Glamsbjerg

Den 7. oktober 1997

Kære lærere/elever på årgang '87-88.

Ja, så sidder jeg her og skal prøve at få skrevet lidt om, hvad jeg har lavet og oplevet siden sidst vi sås. Og det vil for mange af jer betyde siden for 7-8 år siden. Og det er ikke så lidt. Jeg vil derfor starte med en kronologisk gennemgang af, hvad jeg har lavet siden den sommer, hvor vi sluttede et fantastisk efterskoleophold i 1988.

Jeg startede på Tornbjerg Gymnasium i Odense i august 1988 og blev så student i sommeren 1991. Derefter flyttede jeg ind til Odense sammen med en kammerat.

I februar '92 fik jeg arbejde på en EDB-virksomhed ved Ringe og arbejdede der i 1 1/2 år. Det havde siden min gymnasietid været min plan at læse medicin. Men da gennemsnittet fra gymnasiet ikke var tilstrækkeligt til at komme direkte ind, måtte jeg ud og samle points ved at lave studierelevante aktiviteter.

Dette bragte mig i september 1993 til England, hvor jeg i 9 måneder arbejdede på en skole for psykisk udviklingshæmmede i nærheden af Leeds. Men plejearbejdet og udlandsopholdet var dog ikke nok til at komme ind i sommeren 1994. Jeg havde dog også det år søgt forhistorisk arkæologi i Århus som 2. ønske, og jeg blev optaget. Jeg har altid

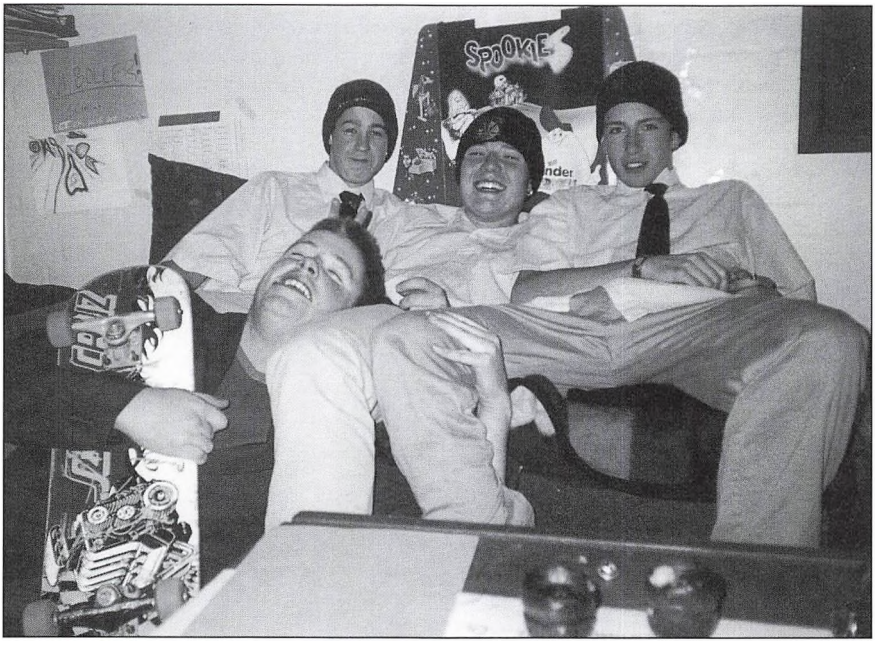

været meget interesseret i den ældre historie, så jeg besluttede at give det en chance. Det varede dog kun godt 2 1/2 måned førend ønsket om lægestudiet gjorde, at jeg ville prøve at søge ind en sidste gang. Men det skulle først være efter, at jeg havde samlet endnu flere point ved et højskoleophold.

Lige siden den dag i juni '88 hvor vi sluttede i Glamsbjerg, havde jeg lovet mig selv, at jeg måtte på højskole på ét eller andet tidspunkt. Og pludselig viste muligheden sig så. Jeg blev tilmeldt Idrætshøjskolen i Sønderborg med start i september 1995.

Foråret '95 blev brugt i en kibbutz i Israel samt en efterfølgende rejse til Sinai og Ægypten. Det føromtalte højskoleophold levede til fulde op til mine store forventninger, så det bekræftede bare, at det var det rigtige, jeg gjorde, da jeg stoppede på arkæologi.

Alle mine anstrengelser med at komme ind på medicin blev belønnet i sommeren '96, hvor jeg kom ind i Århus. Det var det, som jeg allerhelst ville, og jeg er stadig meget glad for at være her.

Det er ikke så forfærdelig mange, som jeg stadig har kontakt med, og jeg kan vist ikke helt sige mig fri for, at det ikke også er lidt min egen skyld. Men jeg har dog stadig lidt kontakt med Jesper Kaae og Katja. Jesper spillede jeg musik med i en periode, inden jeg tog til England. Jeg ser også en del til Ditte, da hun deler lejlighed med min kæreste. Helt tilfældigt og meget sjovt at støde på Ditte igen lidt ad omveje. Vi havde på det tidspunkt ikke set hinanden i 7-8 år. Så der er blevet udvekslet mange gode minder og historier.

Jeg ser utrolig meget frem til vores 10-års jubilæum til næste efterår. Og jeg håber virkelig, at der møder en masse af "de gamle" op. Jeg har bl.a. snakket med Ditte om, at det kunne være sjovt at samle så mange som muligt i forbindelse med gammel elevfest i oktober. Og jeg vil gerne være med til at arrangere ét eller andet.

Det var kort, hvad jeg havde at berette om tiden siden sidst. Jeg er meget spændt på at læse alle de andre beretninger i årsskriftet og endnu mere på at møde jer til næste år.

Mange hilsner fra
Tom Christensen
Silkeborgvej 132, kld.
8000 Århus C
Tlf.: 86 15 71 06

Bjerringbro, den 8. oktober 1997

Til Glamsbjerg Fri- og Efterskole og alle nutidige og tidligere elever.

Tak for henvendelsen, det er rart at blive husket - om ikke andet, så for selv at stoppe op og huske. De indtryk, som står tydeligst, når jeg tænker tilbage på skolen, og hvad jeg har lavet indtil nu, er først og fremmest, at det er gået stærkt; og dernæst, at jeg ikke føler mig specielt mere voksen end for små ti år siden!

Som så mange andre unge der ikke ved, hvad de skal lave efter de afsluttende prøver, valgte jeg at prøve lykken på gymnasiet. Tilsyneladende var det et godt træk. Jeg sidder i hvert fald i dag tilbage med den fornemmelse, at det, for mig, var en naturlig forsættelse af, hvad jeg havde startet på friskolen - hvad det så end var. Jeg havde tre gode år på Vestfyns Gymnasium; blandt andet havde jeg fornøjelsen af at møde min nuværende kæreste.

Vi var en pæn flok fra friskolen, som blev "genforenet" i gymnasiet, men specielt én har forfulgt mig (eller jeg har forfulgt ham!) siden børnehaveklassen, og det er Hans Berg.

Efter studentereksamen fik jeg job som pædagogmedhjælper. Det var både for at teste, om det var en karriere for mig og for at tjene penge til den næsten obligatoriske jordomrejse, som Hans og jeg planlagde. Turen gik til New Zealand, Australien, Sydøstasien og senere Afrika.

Da jeg kom tilbage stod det klart, at jeg ikke ønskede at forblive pædagogmedhjælper, men jeg tog dog jobbet igen for at spare penge sammen, så jeg kunne overleve et studium. I september '94 flyttede min kæreste og jeg til Aalborg, hvor jeg blev indskrevet på 'dansk' ved universitetet og min kæreste på lærerseminariet. Jeg har indtil nu læst i tre år (snart tre et halvt!) og har næsten overstået mit hovedfag. Jeg burde være i gang med at skrive mit speciale, men jeg greb i stedet en mulighed for at komme i praktik. Derfor bor jeg i dag midlertidigt på Nørgaards Højskole i det midtjyske, hvor jeg underviser i litteratur, filmanalyse/historie og edb.

Til sommer, når jeg forhåbentlig er godt i gang eller færdig med mit speciale, og min kæreste er færdiguddannet som lærer, har vi planlagt at vende tilbage til det fynske. Men fremtiden er heldigvis ikke åbenbar. I stedet vil jeg glæde mig til at se tilbage på de næste ti år.

Med venlig hilsen
Martin Nielsen
Herluf Trollesgade 22, 3.th.
9000 Aalborg

Ebberup, den 9. oktober 1997

Efter opholdet i Glamsbjerg begyndte jeg på landmandsuddannelsen. Der igennem har jeg arbejdet på forskellige landbrug på Fyn. I 1993 afsluttede jeg uddannelsen på Bygholm Landbrugsskole.

Sommeren 1994 købte jeg et landbrug i Ebberup. Gården driver jeg med planteavl og bondegårdsferie. Derudover arbejder jeg som driftsleder for markbruget ved mine forældre.

I fritiden dyrker jeg forskellig sport, bestyrelsesarbejde og læser merkonomfag. Dog bliver der også tid til at gå på jagt, bl.a. med Svend Fabricius.

Hvis vejen går gennem Ebberup, er I altid velkomne til at besøge mig på "Engbjerggaard".

"Mød talstærkt op til jubilæet".

Peter Holm Rasmussen
"Engbjerggaard"
Ravnekærvej 32
5631 Ebberup

Århus, den 9. oktober 1997

Indlæg til årsskrift fra 10 års jubilar:

Hej, mit navn er Hans Berg Olsen, og jeg gik i 10. klasse for 10 år siden.

Brevet fra Friskolen blev åbnet med en vis undren. Til min store overraskelse blev jeg gjort opmærksom på, at jeg rent faktisk var blevet 10 års jubilar... Godt nok læste jeg nostalgisk flere gamle klassekammeraters indlæg i sidste års Årsskrift, men alligevel, er jeg virkelig blevet så gammel!

Meningen med et brev fra 10-års jubilarer er vist at fortælle om, hvad man har lavet "siden sidst", så det vil jeg prøve, om end jeg vil advare en eventuel læser om, at det godt kan gå hen og blive en længere affære.

Efter 10. klasse fortsatte jeg på Vestfyns Gymnasium på sproglig linie. Herfra blev jeg student i '91. En vidunderlig tid, hvorfra jeg stadig har gode minder og venner. Det eneste jeg ikke fik ud af de 3 år, var et svar på livets store spørgsmål: Hvad skal jeg være, når jeg bliver stor?

Hvad, jeg dog vidste, var, at jeg skulle ud og se verden. Det krævede dog først penge. Arbejde var jeg så heldig at få på Uglebo Fritidshjem, hvor herlige kolleger og søde, udfordrende børn fik tiden til at flyve afsted, således at jeg pludselig havde råd til en billet jorden rundt. De næste 7 måneder blev tilbragt på større og mindre øer i Stillehavet (de sidste 4 måneder i selskab med Martin Nielsen fra min friskole- og gymnasieklasse), afsluttende med Australien og Indonesien, hvor drømme blev opfyldt og illusioner bristet. Alt i alt en fed og lærerig tur.

Jeg var dog ikke kommet nærmere et svar på det store spørgsmål, men havde i stedet fået smag for rejseriet. Det blev derfor til endnu et års tid i børnebranchen, før end rygsækken blev proppet og kursen sat mod Canada og Alaska på en god lang 2 måneders sommerferie. Her blev mine hedeste drømme om at opleve "rigtig" uspoleret/urørt natur opfyldt.

Jeg var dårligt kommet hjem, før end jeg tog på Idrætshøjskole i Viborg og havde 7 intense måneder med friluftsliv på linie. Ligesom på Friskolen var det skole i Grundtvigs "ånd", men unægtelig i en anden form og fortolkning. Noget jeg fik chance for at diskutere rigeligt...

Efter den tid tog jeg sammen med et par kammerater fra højskolen til Island, hvor jeg en lang sommer malkede køer og vendte hø med udsigt til vulkanen Hekla og diverse "jøkler". Til sidst købte vi en gammel Lada og kørte øen rundt. Vi nåede netop hjem inden vinteren for alvor satte ind. Som "nyuddannet" frilufter var det livet at opleve Islands naturkræfter.

Hjemme igen skaffede mine gamle kolleger i Uglebo mig masser af arbejde, så meget at jeg havde råd til at tage med min gamle lege- og klassekammerat Kaspar Brandt ned og besøge hans forældre Gunnar og Lis i Ghana, præsentation af dem er vist overflødig. - Lis kender alle tidligere elever på Friskolen. Blandt mange store oplevelser var det at opleve Dalun, Glamsbjergs venskabsby, noget ganske særligt. I 2. klasse var Ghana og især Dalun tema for en af vores emneuger. Ren melankoli...

Det er nu et år siden, jeg kom hjem. Straks efter hjemkomsten mødte jeg Mille, hun læste medicin i Århus, så dér flyttede jeg selvfølgelig til uden at have hverken job eller bolig. Samtidig fik jeg pludselig svar på mit "store spørgsmål", jeg skulle naturligvis læse historie! Altså søgte jeg og var så heldig at komme ind på Århus Universitet. Der har jeg læst i snart 6 uger og nyder det i fulde drag. Jeg er atter boligløs, men har det nu ikke så skidt med at bo 2 i Milles lille kollegielejlighed, indtil vi finder noget større...

Så tror jeg heller ikke jeg skal optage mere spalteplads. Jeg vil slutte af med at sige, at jeg stadig følger med i Friskolens ve og vel gennem min moder Gunhild, som er i gang med sit sidste år som lærer. Derudover er jeg fast kunde hos Ole Klausen i hans butik "Friluftslageret", hvor Lone Kemp også huserer... Fra min friskoletid ser jeg ovennævnte Martin jævnligt. Og Kaspar hver lillejuleaften hos Annlise Bille.

De bedste hilsner
Hans Berg Olsen
Byvejen 72
Gummerup
5620 Glamsbjerg

Afrika, den 10. oktober 1997

Hej alle sammen!

Jeg blev meget glad for at få jeres brev og at blive genmindet om den dejlige tid på efterskolen. Det er utroligt at tænke sig, at der allerede er gået 10 år, siden vi startede.

I de ti år der er gået, har jeg oplevet lidt af hvert. Efter Glamsbjerg var jeg et år i USA som udvekslingsstudent. Siden det boede jeg også lidt i Frankfurt, men det meste af tiden boede jeg i København, hvor jeg læste studenterkursus og prøvede også jurastudiet for en lille bitte tid... Nu bor jeg i Cape Town, Sydafrika, hvor jeg har været i næsten 3 år. Her er jeg havnet på grund af min dejlige mand Ron, som jeg mødte på en skitur til Schweiz for 4 år siden. Vi havde et skønt bryllup i sommeren '96, hvor vi blev viet af Sara's far i Thurø kirke.

Her i Cape Town er jeg ved at færdiggøre en grad i økonomi på Cape Town's universitet og nyder ellers sommeren, som er på vej. Siden jeg er flyttet hertil, har jeg været hjemme hver sommer, og det håber jeg selvfølgelig, at jeg kan blive ved med.

På trods af at jeg har fløjet lidt rundt omkring, har jeg haft megen glæde af de tætte venskaber, jeg fik på efterskolen - især med Sara, Louise og Jeppe, som jeg har holdt kontakt med gennem årene.

Jeg vil slutte med et stort tak til alle på Glamsbjerg Efterskole for alle de dejlige minder. Og til jer andre GAMLE Glamsbjergelever, jeg håber, at I skriver en masse, så jeg kan få noget nyt sladder fra jeres del af kloden. Jeg håber, at I får en rigtig god gammel elevfest - jeg vil vildt gerne være med, men det virker mig lidt uoverskueligt. Jeg kan selvfølgelig bygge mig en bambusbåd og ro.

Mange kærlige knus og hilsner til jer alle sammen fra Kathrine.

Kathrine Thyboe Craig
(Christensen)
91 Kildare Rd.
Newlands
7700 Cape Town
South Africa

Næstved, den 11. oktober 1997

Kære gamle skole.

Jeg må sige, at jeg var meget overrasket over at få brev fra Glamsbjerg, ikke sådan at forstå, at jeg har flyttet meget rundt. Jeg har de sidste 16 år boet i samme hus i Næstved. Jeg er gift på 11 år med Frans, vi har en pige (Malou) på 11 år og en dreng (Aske) på 8 år. Jeg blev i 1985 uddannet til Statsaut. Fodterapeut, men kørte træt af fødderne efter 10 års metier. Så derfor er jeg i gang med mit 3. år på Hindsholm Socialpædagogiske Seminarium. Jeg skal til at skrive speciale, og det er med mine danskkundskaber ikke noget, jeg ser frem til. Jeg var tilbage i begyndelsen af 80'erne nødt til at tage 10. klasse om, det hjalp lidt, men hurra for PC'er med stavekontrol. Nu mangler jeg bare, at PC'eren også kan sætte kommaer.

Jeg har desværre ikke kontakt med nogen tidligere elever, det sidste jeg hørte til Majbritt Frederiksen og Søren Krogh var, da de besøgte mig i 1980 på Ollerup Gymnastikhøjskole, og så ved jeg, at de senere sammen fik en dreng, Danny. Dette ved jeg fra min værelseskammerat Birgit Enkebølle. Jeg besøgte hende i starten af 80'erne i Ringsted, hun var da lige blevet gift, og jeg har senere hørt, at hun arbejdede i Viby Sj. som Teknisk assistent. Jeg håber, I får en rigtig god fest.

Mange hilsner fra
Stina Dahl Andersen
Kildemarksvej 40 A
4700 Næstved

Soltane, den 13. oktober 1997

Kære alle på Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Heller ikke i år vil jeg komme til gammel elevdag, så i stedet en lille hilsen. Sidste år boede jeg i Wales - og i år tog jeg så springet over til guds eget land USA. Jeg bor og arbejder sammen med andre som mig selv fra det meste af verden, og vores fælles mål er at få hverdagen til at fungere for unge handicappede. Vi bor i huse som almindelige familier - i alt er vi 60 mennesker, som er delt ud på 7 huse. Det hele er en organisation, som bygger på Rudolf Steiners ideer, samlet betegnelse er Camphill. Der findes Camphills over det meste af verden - bare ikke i Danmark. Båndene er meget tætte, og de knyttes hurtigt, fordi vi er sammen det meste af tiden. Fællesskabet er lidt som Glamsbjerg Fri- og Efterskole, hvor man sjældent er alene - og der altid sker noget. Efter et år i engelsk Camphill blev jeg så glad for det, at jeg ville se noget mere af det. Jeg har nu fundet ud af, at de fleste ting faktisk er store i USA, det er ikke bare noget, de siger for at prale - en anden ting er så, at de bruger en del mere plads end nødvendigt, så de har behov for alt stort.

Inden jeg nåede at vende snuden herover i slutningen af august, havde jeg besøg af nogle stykker fra Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Vi holder stadig kontakt, men brevene, som vi sendte jer i starten, er løbet ud i sandet. Historierne fra dengang bliver bedre og bedre, for hver gang vi mødes, måske lidt ekstra detaljer hist og her.

Jeg er endnu ikke sikker på, at jeg kommer hjem til Danmark og bor næste år, jeg befinder mig fint i udlandet. Heldigvis fungerer postvæsenet fint, og jeg har stadig pennevenner fra Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Jeg håber I alle må få en god elevdag sidst i oktober.

Mange hilsner
Käthe, hus 7,
årgang 93/94

Sunds, den 14. oktober 1997

Kære gamle efterskole.

Her er et lille kort - forsinket brev om min færden siden efterskoletiden. Umiddelbart efter efterskolen startede jeg i lære som møbelsnedker, en læreplads som jeg fik, da jeg gik på skolen, det var på et lille snedkeri ca. 7 km fra Faaborg, der fremstillede vi sofaborde, entremøbler m.m. i mahogni, eg og bøg.

I tiden efter havde jeg stadig kontakt med en del af de andre fra efterskoleholdet, men denne kontakt ebbede langsomt ud, efterhånden som tiden gik. Min fritid brugte jeg på håndbold, jagt og fiskeri.

Da jeg efter 3 1/2 år var udlært som møbelsnedker, blev jeg tilbudt at fortsætte med at arbejde det samme sted, dette sagde jeg ja til, og mit liv fortsatte uændret.

Efter ca. 2 år blev hverdagen for kedelig, og der skulle ske noget nyt, jeg søgte derfor ind på Skive Tekniske Skole for at tage en 1 1/2-årig teoretisk uddannelse som trætekniker, jeg blev optaget og startede i januar 1994.

I Skive fortsatte jeg med i min fritid at spille håndbold og begyndte også at spille fodbold, desværre var jeg så uheldig at sprænge mit korsbånd i venstre knæ, så der blev pludselig sat en naturlig stopper for alt, hvad der hed sport!

Inden min afsluttende eksamen som trætekniker havde jeg søgt en del jobs og var så heldig at få arbejde, som jeg startede på, inden jeg havde fået mit eksamensbevis. Det var et job på en møbelfabrik med ca. 90 ansatte, som hedder Kildsgaard og ligger lidt uden for Ikast. Her skulle jeg arbejde med opbygningen og vedligeholdelsen af et kvalitetsstyringssystem efter ISO 9001 standard. Min kæreste, som jeg fandt i Skive, havde samtidig med mig afsluttet sin eksamen som korrespondent og havde fået job i Skive, så vi havde et transportproblem. Det endte med, at vi flyttede til Sunds, en lille by som ligger lidt uden for Herning, her bor vi stadig. Mit job har dog ændret sig, da jeg i mellemtiden er blevet værkfører for den del af vores fabrik, som beskæftiger sig med overfladebehandling, montage, pakning og lager.

I min fritid er jeg begyndt at cykle, svømme og løbe alt, hvad knæet tillader, men jagt og fiskeri er de ting, som tager det meste af min fritid.

Af de gamle elever fra skolen har jeg stadig kontakt med Peter Holm Rasmussen og Heine Holten.

Mange venlige hilsner
Svend Fabricius
Præstegaardvej 10 A, 1.th.
7451 Sunds
Tlf.: 97 14 47 91

Oktober 1997

Notat fra Ditte (årgang 87/88).

Tænk, var jeg kun en fræk tøs på 15. Hvad der er gået siden hen, er 10 år, og kan man drage nogen endelig konklusion. Tja....

Jeg tog 10. klasse og HF i hjembyen Vejle. 3 dejlige teenage-, prøv grænser-, gør dig fri-år, som jeg til tider stadig længes mod.

Rammerne blev imidlertid for snævre, og jeg flyttede dem mod vest. I London havde jeg fået arbejde på et hjem for mennesker med multischlerose.

Mæt af byliv og fest var det ikke London's mange sådanne tilbud, der tryllebandt mig, hvorimod opgaven at "!gi' med hjertet" til de sygdomsramte optog mig i det halve års ophold.

Der var dog ikke så meget Florence Nightinggale over at stå bag disken i Vejle Rutebilskiosk og sælge ti-øres-ting og pornoblade, men med Stand-by-plads på biologistudiet i Århus kunne mine tanker heldigvis være andetsteds.

Og det er så, hvor jeg er nu på tredje år og stadig med faste forbindelser til fortiden. Heriblandt Tom og Dorthe fra min kære gamle efterskole.

Nu håber jeg, at min fremtid vil indeholde mange spændende opgaver, ikke mindst set i relation til mit studium.

Jeg glæder mig til at mindes gamle dage i Glamsbjerg....

Kærlig hilsen og på gensyn
Ditte Tørring
Lenesvej 3, 3.th.
8220 Brabrand

Oktober 1997

Hej alle sammen!

Tænk engang, er der virkelig gået 10 år. Det er næsten ikke til at forstå, men okay, der er også sket en del siden 10. klasse på Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Jeg tog HF direkte efter 10. klasse og var færdig i 1990. Derefter rejste en veninde og jeg til England, hvor vi boede 1 år. Jeg tog på højskole i 4 måneder og rejste til England igen. Jeg boede og arbejdede på skift i England og Danmark og fik både personlig erfaring og erhvervserfaring.

Jeg startede på en sygeplejeskole i marts 1994. Da jeg manglede 1 år af uddannelsen, tog jeg orlov og fødte en dejlig datter i december 1996. Jeg går nu hjemme og passer hende indtil april 1998, hvor jeg vil genoptage studiet og færdiggøre min uddannelse.

Jeg bor i København med min kæreste (faderen til barnet). Selv om jeg nu har familie, og livet er gået videre siden opholdet på Glamsbjerg Fri- og Efterskole, har jeg aldrig glemt det gode år, jeg havde der og alle de dejlige mennesker, jeg lærte at kende. Jeg har nu mistet forbindelsen med alle, men jeg havde stadigvæk kontakt med "Twistt" - Majbritt Twisttmann Jørgensen (hus 7) og "Rambo" - Steen G. Nielsen (hus 4) indtil for få år tilbage.

Jeg håber meget på at gense dem og alle de andre fra min årgang - dette gælder også gamle lærere + øvrige personale. Så tag jer nu sammen og duk op til gammel-elevfesten, det kunne være enormt sjovt at gense jer alle.

Venlig hilsen
"Punky" Birgitte Mortensen
(hus 7)
Hellevangen 17
2760 Måløv

Oktober 1997

1988: Glamsbjerg Fri- og Efterskole (9. klasse)
1989: Bellingeskolen (10. klasse)
1989: EFG Bygge & Anlæg (Træ/Glas-linien)
1990: VUC (10. klasse udvidet)
1991: EFG Jern & Metal (Svagstrømslinien)
1992: Aftjent værnepligt ved Prinsens Livregiment i Viborg
1993: HTX Teknisk Gymnasium
1995: Handelshøjskolen i Aarhus, læser HA (Civiløkonom)
1996: Handelshøjskolen i Aarhus, læser HA (Civiløkonom)
1997: Handelshøjskolen i Aarhus, læser HA (Civiløkonom)

Kenneth Tellquist Rasmussen
Skovvejen 9, st.th.
8000 Aarhus C

Oktober 1997

Kære Glamsbjerg Efterskole.

Lidt om hvordan mit liv er gået, siden jeg forlod skolen for næsten 10 år siden.

Jeg har desværre ikke kontakt til nogen af mine kammerater fra den gang. Men har dog hørt lidt om skolen fra henholdsvis min fætter og kusine, der begge har gået på skolen.

Efter mit ophold på Glamsbjerg gik jeg et år på Roskilde Tekniske Skole, Jern og Metal-linien, da jeg dengang troede, jeg skulle være radiomekaniker. Sådan gik det ikke, da skoleåret var slut, ville jeg have et sommerferiejob, det blev som arbejdsdreng i et VVS-firma. Da jeg blev glad for arbejdet og min mester gerne ville tage mig i lære, startede jeg uddannelsen oktober '89. Efter fire år var jeg uddannet blikkenslager og VVS-montør. Indtil august '96 har jeg arbejdet i det firma, hvor jeg blev uddannet.

Siden jeg forlod Glamsbjerg, har jeg i min fritid spillet basketball. Jeg kom på Roskildes 1. hold og derfra til ungdomslandsholdet. Det blev senere til A-landsholdet, hvor jeg indtil nu har spillet 26 landskampe og været med i bl.a. England, Finland, Island og Tjekkiet.

Fra august '96 til maj '97 har jeg spillet basketball på fuld tid for en klub i Mattersburg, Østrig.

August '97 startede jeg i en klub i Hannover, det trives jeg godt med, man lærer en masse mennesker at kende og får kendskab til fremmede sprog og lande.

Venlig hilsen
Henrik Dejbjerg
Sct. Hansgade 31, 3.th.
4000 Roskilde

Oktober 1997

Kære gamle Glamsbjerg-venner!

Ved modtagelse af brev fra éns gamle efterskole, med opfordring til at skrive om livet, siden man forlod skolen for nu 10 år siden, kan man godt tænke: Gider alle andre fra samme årgang virkelig sidde og læse side op og side ned om, hvad lige netop jeg har brugt tiden på???

Men det må man nok sige ja til. Det vækker mange minder til live, både at skrive til skolen og senere læse om alle de andre kammerater. Men for at komme til sagen: Efter endt ophold på Glamsbjerg Fri- og Efterskole '88 tog jeg et år på Svendborg Handelsskole, da jeg i første omgang fik afslag fra EFG Servicefag i Odense. Men lykken var med mig året efter, hvor jeg blev optaget. Det er ikke sikkert, nogen husker det, men min store drøm har alle dage været at blive frisør. Dette blev realitet, da jeg startede i lære (efter lang tids søgen) 1. oktober '90. Så da var jeg "sikret" de næste små 3 år. Jeg blev udlært 31. august '93 og efter at have arbejdet i en lille flække på Midtfyn så længe, var det tid til lidt luftforandring. Jeg havde jo boet i Faaborg hele mit liv, så nu var tiden inde til noget vildt, og der var overhovedet ingen tvivl, hvor det skulle være: Århus!!

Så jeg startede som "nybagt" frisørsvend med et job i Århus N, en lejlighed lidt uden for byen og uden at kende et øje, så man må selv gøre en del for at skabe et liv, der er tilfredsstillende. Der kommer jo ikke lige nogen og banker på din dør og sørger for underholdning. Så det var lidt af en omvæltning for en Faaborgenser at klare sig i "Smilets by". Det blev så til 1 1/2 år i Skejby, hvor jeg derefter blev tilbudt arbejde i Beder, syd for Århus, hvor jeg fortsat er ansat og også bor i dag. Det er jeg meget glad for og er godt etableret med kæreste, hus og kat (ingen børn). Det er jo et stykke væk fra Fyn og familien, men telefonen er heldigvis opfundet, for jeg drømmer på nuværende tidspunkt ikke om at rykke teltpælene op én gang mere.

Jeg har ikke rigtig kontakt med nogen fra skolen, der sker så meget i de år, hvor vore veje skilles og alle går i forskellige retninger, men det hænder, man render på én, og så er det dejligt at snakke.

Jeg har tænkt mange gange i løbet af de forgangne år, at det kunne være sjovt at gå et skoleår på Glamsbjerg Fri- og Efterskole om, så var der nok mange ting, man kunne ha' gjort anderledes. Men chancen er der kun én gang, så man måtte nyde det, så længe det varede.

Jeg håber virkelig, at vi alle kan ses, når vi skal fejre vores 10 års jubilæum, og det kommer fra én, der ikke selv har været flink til at møde op, når der har været gammel elevfest, det er vist kun blevet til et par gange. Jeg glæder mig til at se skolen, lærerne og mine Glamsbjergkammerater fra årgang '87-'88.

Tak til skolen for at sende opfordring til at skrive dette brev.

Kærlig hilsen
Anette Birk
Byagervej 44 B
8330 Beder

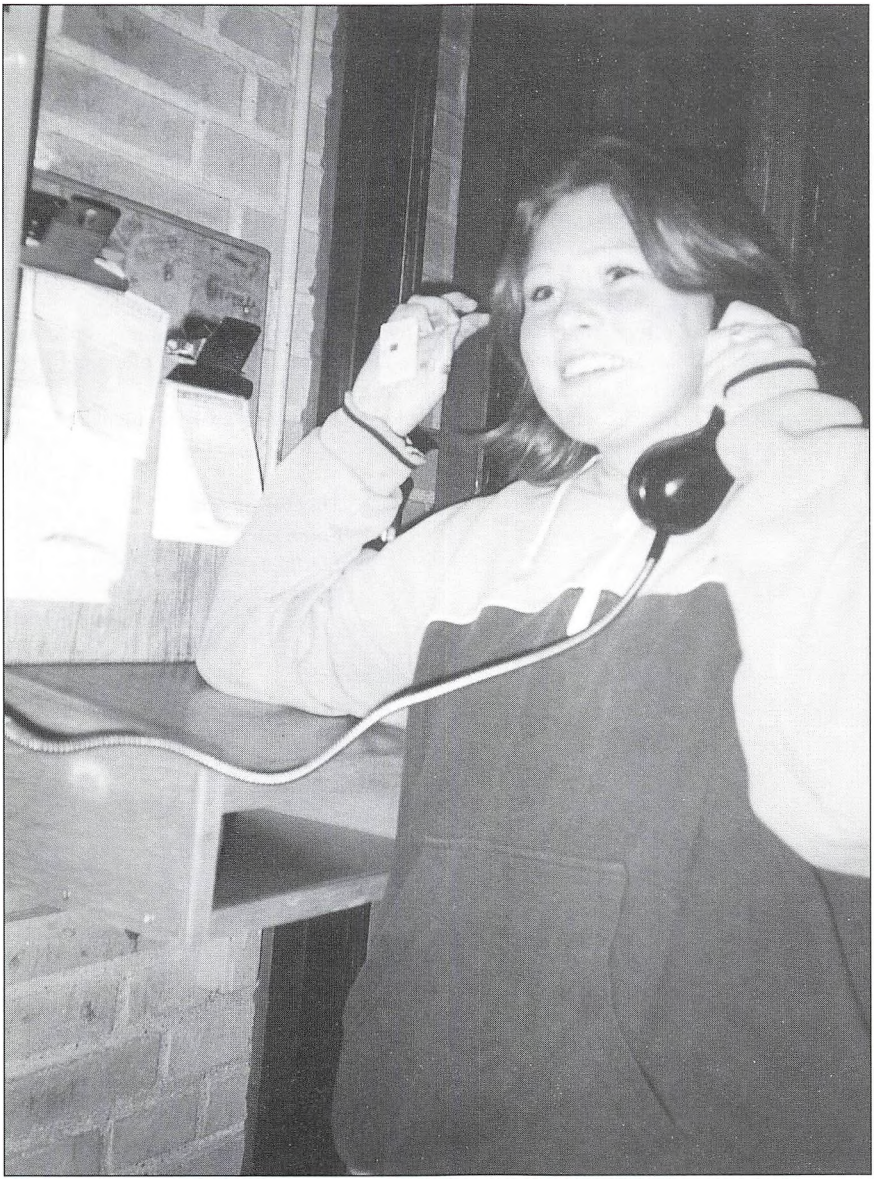

Oktober 1997

Vedr. 10 års jubilæum.

Som tiden dog flyver. Tænk at det er 10 år siden, at man var elev på efterskolen. Hvad har man dog lavet de sidste 10 år?

Efter afsluttet skolegang på Glamsbjerg Fri- og Efterskole flyttede jeg tilbage til Sønderjylland og startede i lære som elektronikmekaniker. Efter 4 år blev jeg udlært som svend. Derefter har jeg taget en videregående uddannelse som elektroniktekniker og arbejder i dag som programmør/konstruktør i en udviklingsafdeling. Mit arbejde, som bl.a. er at designe programmer til informationssystemer i tog, har medført en del rejseaktivitet, da den virksomhed jeg arbejder i leverer informationssystemer til hele Europa.

I de sidste par år, efter afsluttet uddannelse, har jeg boet i Aabenraa sammen med min kæreste. I sommerhalvåret bruger jeg det meste af min fritid på at sejle, ellers går tiden med at være sammen med venner og familie.

Jeg har desværre ingen kontakt til nogle af de "gamle" elever fra skolen, men det kan jo være, vi mødes ved gammel elevfest.

Med venlig hilsen
Søren Bondesen
Lindbjergparken 11
6200 Aabenraa

Hellerup, oktober 1997

Til eleverne fra 1987/88.

Og hvad har jeg så lavet de sidste 10 års tid?

Jeg lagde ud på EFG-levnedsmiddel i Vejle, hvorefter jeg blev køkkenassistent på Kolding Sygehus. Jeg var ikke overvældet af glæde over "storkøkken-tilværelsen", så jeg tog 1/2 år på Vallekilde Højskole. I det halve år fandt jeg ud af, at jeg ville være ernærings- og husholdningsøkonom, ... men ville liiige nå en masse inden jeg skulle læse. Det blev bl.a.: En HF i Fredericia, et år i Skotland, hvor jeg arbejdede med unge handicappede (et hårdt, men godt og lærerigt år!), et par måneder på et plejehjem, en tur til New Zealand med rygsæk ..... og så til København for at læse på SUHP's Seminarium, rigtig i gang med uddannelsen - troede jeg!! Det blev til 1/2 år før jeg sprang fra seminariet, og for lidt over 1 år siden startede jeg som pædagogmedhjælper i Charlottenlund Fritidscenter. Der er jeg endnu og håber på at komme ind på Fysioterapeutskolen i Odense til august '98.

Det var kort om de sidste 10 år, ... i mellemtiden er den eneste, jeg har formået at holde kontakten med, Susanne, så vi ses i ny og næ. Håber at jeg kan mødes med resten af jer til elevfesten!

Nanna Serena
Vespervej 40, 1.mf.
2900 Hellerup

Skolens medarbejdere i skoleåret 1997/98

	Ansat
Søren Henriksen, forstander	1975
Gunhild Berg Olsen, lærer	1962
Solano de Carvalho, lærer	1997
Birgit Clasen, lærer	1986
Mikael Date, lærer	1986
Jorge Magalhaes Degas, lærer	1996
Stenia Johnsen Magalhaes Degas, lærer	1993
Lone Bolette Eggers, lærer	1996
Annette Ellegaard, lærer	1993
Kirsten Farsøht, lærer	1996
Ditte Henriksen, lærer	1975
Heidi Hornemann, lærer	1996
Doth Ernst Jacobsen, lærer	1986
Tina Tofting Jacobsen, lærer	1996
Mogens Johansen, lærer	1979
Gitte Jørgensen, lærer	1996
Lone Kemp, lærer	1979
Erik Kirk, lærer	1985
Ole Klausen, lærer	1983
Else Lange, lærer	1972
Ture Larsen, lærer	1976
Mette Mule, lærer	1996
Brian Nordgaard, lærer	1996
Anne Poulsen, lærer	1995
Else Bøgild Pedersen, lærer	1974
Erik Pedersen, lærer	1992
Marianne Rasmussen, lærer	1994
Charlotte Ruus, lærer	1988
Dynes Skovkjær Sand, lærer	1988
Torsten Schmidt, lærer	1988
Anton Siersbæk, lærer	1982
Jette Sivholm, lærer	1967
Torben Søder, lærer	1984
Peter Zachhau, lærer	1994
Benjamin B. Andersen, SFO-medhjælper	1996
Gritt Bennedsen, SFO-medhjælper	1997
Sussie Hartung, SFO-assistent	1995
Henning Petersen, SFO-leder	1995

Magda og John Andersen, pedelpar	1972
Conny Andersen, rengøringsassistent	1985
Gitte Klausen, skolesekretær	1984
Tine Kristensen, skolesekretær	1993
Charlotte Nielsen, køkkenleder	1996
Henny Nielsen, køkkenassistent	1995
Lene Pedersen, køkkenassistent	1988

Skolens bestyrelse

Formand
Frank Andersen
Old Gyde 9
5620 Glamsbjerg

Sekretær
Per Kobæk Eg Larsen
Bogensevej 39
5620 Glamsbjerg

Næstformand
Bent Damsbo
Fasanvej 2
5620 Glamsbjerg

Ejvind Rosenvang Rasmussen
Krengerupvej 12
5620 Glamsbjerg

Kirsten Kristiansen
Høedvej 7
5620 Glamsbjerg

Tove Knudsen
Grønnemosevej 6
Bregnemose
5690 Tommerup

Knud Pedersen
Bøgevej 12
5620 Glamsbjerg

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450006118882